

VICEPRESIDENCIA SEGUNDA E CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, EMPRESA E INNOVACIÓN

XEFATURA TERRITORIAL DA CORUÑA

Rúa Vicente Ferrer, 2

15008 A Coruña

Asunto: Alegacións ao ACORDO do 10 de decembro de 2021, da Xefatura Territorial da Coruña, polo que se someten a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental e o proxecto sectorial (proxecto de interese autonómico, PIA) do proxecto do parque eólico Solpor, nos concellos de Mesía e Ordes (expediente IN408A 2018/26), DOG Núm. 242, 20 de decembro de 2021.

Don/Doña _____, con domicilio a efectos de _____, con DNI. Número _____, en _____, municipio de _____, provincia _____, teléfono _____.

EXPÓN:

Á vista do ACORDO do 10 de decembro de 2021, da Xefatura Territorial da Coruña, polo que se someten a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental e o proxecto sectorial (proxecto de interese autonómico, PIA) do proxecto do parque eólico Solpor, nos concellos de Mesía e Ordes (expediente IN408A 2018/26). DOG Núm. 242, 20 de decembro de 2021, por medio do presente escrito realiza as seguintes

ALEGACIÓNS:

1.- Vulneración flagrante da Directiva 92/43/CEE, relativa á Conservación de Hábitats Naturais e da Fauna e Flora Silvestres.

“Artigo 2

1. A presente Directiva ten por obxecto contribuir a garantir a biodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres no territorio europeo dos Estados membros ao que se aplica o Tratado.

2. As medidas que se adopten en virtude da presente Directiva terán como finalidade o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, dos hábitats naturais e das especies silvestres da fauna e da flora de interese comunitario”.

“Artigo 6

1. Con respecto ás zonas especiais de conservación, os Estados membros fixarán as medidas de conservación necesarias que implicarán, no seu caso, adecuados plans de xestión, específicos aos lugares ou integrados noutros plans de desenvolvemento, e as apropiadas medidas regulamentarias, administrativas ou contractuais, que respondan as esixencias ecolóxicas dos tipos de hábitats naturais do Anexo I e das especies do Anexo II presentes nos lugares.

2. Os Estados membros adoptarán as medidas apropiadas para evitar, nas zonas especiais de conservación, a deterioración dos hábitats naturais e dos hábitats de especies, así como as alteracións que repercutan nas especies que motivasen a designación das zonas, na medida en que ditas alteracións poidan ter un efecto apreciable no que respecta a os obxectivos da presente Directiva.

3. Calquera plan ou proxecto que, sen ter relación directa coa xestión do lugar ou sen ser necesario para a mesma, poida afectar de forma apreciable aos citados lugares, xa sexa individualmente ou en combinación con outros plans e proxectos, someterase a unha adecuada avaliación das súas repercusións no lugar, tendo en conta os obxectivos de conservación do devandito lugar. Á vista das conclusións da avaliación das repercusións no lugar e supeditado ao disposto no apartado 4, as autoridades nacionais competentes só se declararán de acordo con devandito plan ou proxecto tras asegurarse de que non causará prexuízo á integridade do lugar en cuestión e, se procede, tras sometelo a información pública”.

2.- Impactos ambientais severos.

Falla de utilidade pública e interés social do parque eólico Solpor e a súa infraestrutura de evacuación, obxecto esta doutro proxecto independente non sometido á avaliación ambiental conxuntamente co parque

A Lei 5/2017, do 19 de outubro modificou a Disposición transitoria segunda relativa da Lei 8/2009, do 22 de decembro, pola que se regula o aproveitamento eólico en Galicia e créanse o canon eólico e o Fondo de Compensación Ambiental, relativa ás Áreas de desenvolvemento eólico para incorporar nestas ás áreas de reserva e áreas de investigación, así como a franxa paralela a estas, previstas no Plan sectorial eólico de Galicia vixente. Sen embargo, **e a pesar desta e doutras recentes modificacións continúa sen someterse o Plan Sectorial eólico á avaliación ambiental estratéxica que esixe a Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental** para todos os plans e programas, manténdose a planificación sectorial eólica galega fóra desta lei. Así o artigo 6 da Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental, referido ao ámbito de aplicación da avaliación ambiental estratéxica, indica que ata as modificacións menores dos plans e programas necesitan da preceptiva avaliación ambiental estratéxica:

“1. Serán obxecto dunha avaliación ambiental estratéxica ordinaria os plans e programas, así como as súas modificacións, que se adopten ou aproben por unha Administración pública e cuxa elaboración e aprobación veña esixida por unha disposición legal ou regulamentaria ou por acordo do Consello de Ministros ou do Consello de Goberno dunha comunidade autónoma, cando:

*a) Establezan o marco para a futura autorización de proxectos legalmente sometidos a avaliación de impacto ambiental e refíranse á agricultura, gandería, silvicultura, acuicultura, pesca, **ENERXÍA**, minería, industria, transporte, xestión de residuos, xestión de recursos hídricos, ocupación do dominio público marítimo terrestre, utilización do medio mariño, telecomunicacións, turismo, ordenación do territorio urbano e rural, ou do uso do chan; ou ben,*

b) Requiran unha avaliación por afectar a espazos Rede Natura 2000 nos termos previstos na Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade.

c) Os comprendidos no apartado 2 cando así o decida caso por caso o órgano ambiental no informe ambiental estratéxico de acordo cos criterios do anexo V.

d) Os plans e programas incluídos no apartado 2, cando así o determine o órgano ambiental, a solicitude do promotor.

2. Serán obxecto dunha avaliación ambiental estratéxica simplificada:

a) As modificacións menores dos plans e programas mencionados no apartado anterior.

b) Os plans e programas mencionados no apartado anterior que establezan o uso, a nivel municipal, de zonas de reducida extensión.

c) Os plans e programas que, establecendo un marco para a autorización no futuro de proxectos, non cumpran os demais requisitos mencionados no apartado anterior”.

Á vista da multitude de proxectos eólicos que se están a tramitar arestora tanto por parte da Xunta de Galicia como do Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico están a producirse importantes desaxustes entre a realidade actual e o contexto contemplado no Plan Sectorial Eólico de Galicia (páxina 91 da Memoria), que indica literalmente:

"En cualquier caso, la Revisión del Plan Sectorial Eólico de Galicia está concebida no sólo en esos términos de complementariedad requeridos por la L.O.T. sino que, asimismo, se sujeta a los Principios de mínima incidencia territorial y de máxima compatibilidad con los Planes Generales de Ordenación Municipal".

Non estamos por tanto no ano 1997, na data de aprobación do regulamento do Plan Sectorial eólico nin estamos ante unha planificación eólica de mínima incidencia territorial nin de máxima compatibilidade cos Plans Xerais de Ordenación municipal. A realidade é que estamos ante a tramitación numerosa de proxectos eólicos tanto autonómicos como estatais que inciden directamente e de xeito importante na vida das familias que viven e residen no medio rural, afectando de forma importante aos seus medios de vida, e que son totalmente incompatibles coas clasificacións urbanísticas municipais. A realidade é que a Xunta de Galicia está a favorecer a implantación de parques eólicos de forma indiscriminada dentro das Áreas de Desenvolvemento Eólico,

rodeando os núcleos con turbinas que acadan unha altura de case tres veces a catedral de Santiago e deixando ás aldeas sen horizontes, incumprindo de facto o Convenio europeo da Paisaxe que incide no dereito da cidadanía a ser consultada sobre os obxectivos de calidade paisaxística. Isto incide directamente no seu benestar e na saúde das familias que viven e residen nos núcleos rurais afectados, que vén condicionada as súas vidas, o seu espazo vital e os seus horizontes, polos intereses de empresas alleas que só buscan explotar un recurso co mínimo custo e maximizando beneficios, á costa das familias e dos recursos comúns de todas as persoas e familias galegas.

Por outra banda, o contido do Plan Sectorial Eólico de Galicia nunca chegou a publicarse no DOG para público e xeral coñecemento das súas afeccións, cos conseguíntes prexuízos que se están a ocasionar arestora para as familias que viven e residen nos núcleos rurais de Galicia, que descoñecen na meirande parte dos casos as afeccións eólicas que teñen á beira das súas casas e terras (o seu medio de vida), vulnerándose así o artigo 9.3 da Constitución española que refírese a un principio tan básico dunha Democracia como é a publicidade das normas. Así temos o caso de que os Plans urbanísticos municipais sí se publica o contido íntegro dos seus textos nos boletíns oficiais, pero o Plan Sectorial eólico de Galicia, de carácter supramunicipal e máxima incidencia territorial non.

Polo tanto, calquer utilidade pública ou interés social ou autonómico destes proxectos carece de xustificación algunha, xa que non pode amparar proxectos industriais que se desenvolvan ao abeiro dunha planificación sectorial eólica que vulnera de forma flagrante a Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental.

Ademais a mercantil promotora non xustifica o interés autonómico dos proxectos eólicos, que non deixan de ser outros proxectos eólicos máis, con unha tramitación ambiental da liña de evacuación excluída da dos parques, dos moitos que se están a tramitar arestora por parte da Xunta de Galicia. Estaríamos ante un caso de fraude de lei e desviación de poder que non debera ser amparada pola Dirección Xeral de Planificación Enerxética e Recursos Naturais, órgano substantivo.

Por outra banda, o ACORDO do 10 de decembro de 2021, da Xefatura Territorial da Coruña, polo que se someten a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a autorización administrativa de construción, o estudo de impacto ambiental e o proxecto sectorial (proxecto de interese autonómico, PIA) do proxecto do parque eólico Solpor, nos concellos de Mesía e Ordes (expediente IN408A 2018/26) tampouco xustifican tal interés autonómico. As circunstancias estratéxicas deberan estar debidamente xustificadas no proxecto, o que non é o caso.

Así o corrobora o **INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURAIS EN GALICIA DOI: 10.17075/ictseepc.2021**, de decembro de 2021 elaborado polo Consello da Cultura Galega.

Véxase: <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=4437>

Indica este informe nas súas páxinas 30 e seguintes en relación ao patrimonio cultural afectado pola planificación eólica en Galicia e a instalación desordenada de estacións eólicas que:

“En Galicia, dúas décadas despois da Directiva 2001/42/CE, o sector eólico continúa regulado por un plan non avaliado, no que os aspectos medioambientais (no amplo concepto de ambiente que define a directiva) non foron tidos en conta na preparación e adopción do Plan e, polo tanto, o desenvolvemento da enerxía eólica en Galicia está sometido unicamente á avaliación ambiental, insuficiente e imperfecta, do impacto dos proxectos, manténdose así o déficit de protección medioambiental que a Directiva pretendeu emendar.

A elaboración do Plan sectorial eólico realizouse a partir unicamente da IDONEIDADE DAS LOCALIZACIÓNS realizada desde a análise do seu potencial eólico. Expresamente sinala o texto vixente que non se avalían nin sequera as posibles incompatibilidades entre o PSEG e outros plans e proxectos sectoriais, “xa que a amplitude das áreas incluídas nese Plan non permite esa análise” e considera que é no desenvolvemento dos proxectos específicos dos parques eólicos onde se deberá

xustificación esa compatibilidade. Resulta obvio, polo tanto, sinalar que a delimitación das áreas non considerou a existencia de valores naturais, culturais e paisaxísticos nin as súas interrelacións. (...)

A consideración do patrimonio cultural limitada ao patrimonio material e de natureza arqueolóxica, considerándoo ademais illadamente do seu contexto e contorno territorial, a consideración da paisaxe desde a perspectiva da perda de valores estéticos, desde a visibilidade, e a consideración deses valores do punto de vista económico están moi lonxe dos actuais paradigmas, dos conceptos e criterios establecidos na lexislación internacional e nas normativas autonómicas en relación coa paisaxe e o patrimonio cultural”.

En relación á afección paisaxística dos parques eólicos tramitados pola Xunta de Galicia segundo o Informe elaborado polo Consello da Cultura Galega, máximo órgano consultivo da Xunta de Galicia en materia de cultura, indica respecto á afección paisaxística da actual planificación eólica que:

“Esta avaliación pon de manifesto unha consideración da paisaxe centrada nos ámbitos singulares e no impacto, contrariamente ao que sinala o Convenio europeo da paisaxe, que recoñece todas as formas das paisaxes, tanto as emblemáticas coma as ordinarias, e apártase igualmente do concepto de “xestión das paisaxes” que este convenio define que ten como finalidade a de guiar e harmonizar as transformacións inducidas polos procesos sociais, económicos e medioambientais.

Este tratamento da paisaxe apártase incluso dos criterios que recollera a Guía de criterios de integración paisaxística de parques eólicos editada pola Xunta de Galicia (Consellería de Medio Ambiente, Territorio e Infraestruturas) (Borobio e Castillo 2013). Nesta Guía xa se realizaba unha diagnose da relación do despregamento eólico coa paisaxe cando sinalaba que os “proxectos proliferan sen que a súa distribución territorial sexa percibida pola cidadanía como racional e sen que o carácter acumulativo dos impactos paisaxísticos fora avaliado”.

Manifestaba ademais a necesidade de que o Plan sectorial eólico do ano 1997 fose revisado “conforme ás novas formulacións de protección, ordenación e xestión da paisaxe” que persegue a Xunta de Galicia coa súa política de paisaxe. Situaba así a Guía no camiño cara á integración e harmonización da planificación sectorial coa ordenación do territorio e o carácter da paisaxe. Nese camiño: “A enerxía eólica percíbese, por tanto, como un recurso territorial que precisa dun estudo dende unhas formulacións e unha perspectiva máis ampla (económica, social, ambiental e cultural), perspectiva que nos proporciona a mirada holística e integradora dende a ciencia da paisaxe”, atendendo a paisaxe “dende unha aproximación dinámica, como síntese do modelo de usos do territorio e dos valores (tanxibles e intanxibles) que se proxectan nel, como dereito, como recurso económico e como elemento de identidade”.

Na mesma Guía, desde a perspectiva do Convenio europeo da paisaxe, enténdese por “integración paisaxística o conxunto de accións que, partindo da comprensión dun lugar, conforman o proxecto e permiten diminuír o impacto paisaxístico deste, incorporándoo en harmonía co contorno de forma que o complementa e enriqueza. [...] a única fórmula que nos permite acadar a integración paisaxística é aquela que xorde da comprensión do lugar, para abordar a súa transformación”.

A comprensión do carácter da paisaxe da área onde se proxecta un parque eólico (o patrón distintivo, valioso, recoñecible e coherente dos elementos e relación do territorio que o singularizan) é esencial e “ten que levarse a cabo antes de que se avalíe calquera desenvolvemento dentro dela”, “só a partir do recoñecemento do carácter da paisaxe poden deseñarse proxectos e estratexias integrados na paisaxe”.

A Guía identifica e resalta na súa diagnose outra gran carencia para levar a cabo estratexias de integración completas: a de ter excluído do planeamento e desenvolvemento dos proxectos as etapas e actividades propias dun verdadeiro proceso de participación pública.

Na práctica estamos diante de estudos de impacto que responden a unha diagnose do estado actual ben definida, que implica tanto a identificación de impactos, como a definición de medidas de integración. Esta diagnose leva implícita a crenza na capacidade de integración dos parques no territorio, así como a súa acomodación á paisaxe. É esta unha certeza sen base científica, xa que as áreas de desenvolvemento eólico se delimitaron cunha total e absoluta ausencia de consideración da paisaxe, polo que non se sustenta no coñecemento nin na análise previa.

Así, a avaliación de impacto e incidencia paisaxística faise desde unha concepción clásica da paisaxe asociada á contemplación visual do espazo, limitase a constatar o impacto visual e a dificultade (imposibilidade) de integración... e a requirir, como recollen as DP e algunhas das Declaracións de Impacto Ambiental recentes:

No caso de que exista unha manifesta preocupación social polo impacto visual dos aerogeradores, deberán adoptarse as medidas necesarias para reducir ou mitigar o seu impacto visual. Nestes casos estudarase a posibilidade de realizar plantacións arbóreas nas proximidades dos núcleos, consensuadas cos seus habitantes, para reducir a visibilidade dos aerogeradores. Nesta mesma liña, considerarase a posibilidade de facilitar a xestión forestal destas terras de xeito que se apantalle o parque con plantacións forestais planificadas e xestionadas con esta finalidade, fomentando as especies autóctonas e asegurando o cumprimento das prescricións da normativa en materia de prevención de incendios forestais”.

Ao abeiro do Convenio Europeo da Paisaxe, en vigor o 1 de marzo de 2004, e que España ratificou o citado Convenio o 26 de novembro de 2007 (BOE de 5/02/2008), o papel do dereito non é recoñecer e protexer un valor ou unha beleza paisaxística particulares; o que o dereito debe recoñecer en primeiro lugar e, por conseguinte protexer, é un valor complexo: a necesidade de toda a cidadanía de establecer unha relación sensible co territorio, de beneficiarse desta relación e de participar na determinación das características formais dos lugares que habitan ou frecuentan. Ninguén, incluída a promotora deste proxecto e a Xunta de Galicia teñen dereito a emborronar a dimensión paisaxística dun territorio sen ter primeiro en conta o interese do conxunto da poboación local afectada. E o dereito á Paisaxe non pode ser determinado por un desenvolvemento económico que non ten en conta a aparencia dos territorios aos que afecta, senón que debe reflectir as verdadeiras aspiracións dos homes e mulleres que o habitan. Non se pode transformar unilateralmente por mor do interese dunha empresa as paisaxes agrarias, forestais e patrimoniais e o medio de vida das familias en paisaxes industriais e polígonos eólicos que só benefician a empresas como é o presente caso.

Respecto á falla de avaliación ambiental estratéxica do Plan Sectorial eólico de Galicia indica o INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURALS EN GALICIA DOI: 10.17075/icttseepc.2021, de decembro de 2021, indica ao respecto nas páxinas 85 e 86 que:

“Finalmente, o feito de que o Plan sectorial eólico de 1997 non fose sometido a avaliación ambiental estratéxica determina, como xa salientamos, unha avaliación fragmentada, proxecto a proxecto. Isto, unido a que a propia estrutura da avaliación ambiental dos proxectos presente serias insuficiencias, provoca un alto potencial de dano ambiental non diagnosticado, que se incrementa a medida que se autorizan parques eólicos sen unha visión de conxunto dos seus impactos. Estes danos ambientais serían irreversibles, en boa medida, ao supor alteracións non avaliadas dos ecosistemas afectados.

Sendo isto así, cómpre suxerir unha moratoria na autorización de parques, para que as administracións competentes corrixan as eivas que van descritas no presente informe, antes de continuar coa forte expansión desta tecnoloxía enerxética. Dous principios ambientais deben ser sinalados como xustificación xurídica desta proposta:

▮ **O primeiro é o de precaución.** Trátase dun principio esencial da política ambiental europea, cuxas bases foron asentadas na Comunicación da Comisión Europea do 2 de febreiro do 2000. Conforme este principio, hoxe incorporado ao artigo 191 do Tratado de Funcionamento da Unión Europea e á xurisprudencia comunitaria (sentenza do Tribunal de Primeira Instancia do 11 de setembro, asunto T-13/99, “Pfizer Animal Health S.A.”), “cando haxa perigo de dano grave ou irreversible, a falta de certeza científica absoluta non debe utilizarse como razón para postergar a adopción de medidas efectivas para impedir a degradación do medio ambiente”.

Hoxe, o principio de precaución aparece incorporado ao artigo 2.k) da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética.

▮ **O segundo é o principio de non regresión ambiental,** tamén incorporado no artigo 2.l) da Lei 7/2021 citada. Consonte o preámbulo desta lei básica, “Desde el punto de vista medioambiental, este principio de no regresión se define como aquel en virtud del cual la normativa, la actividad de las Administraciones Públicas y la práctica jurisdiccional no pueden implicar una rebaja o un retroceso cuantitativo ni cualitativo respecto de los niveles de protección ambiental existentes en cada momento, salvo situaciones plenamente justificadas basadas en razones de interés público, y una vez realizado un juicio de ponderación entre los diferentes bienes jurídicos que pudieran entrar en contradicción con el ambiental”.

Por último, é imprescindible lembrar que estes principios foron aplicados xa pola Sala do Contencioso-Administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia como parámetros de control das autorizacións de parques eólicos, nas súas sentenzas do 11 de decembro do 2020 (STSJ GAL 6191/2020, 6192/2020 e 6193/2020, relator: Javier Cambón García).

En relación ao impacto económico e sobre os hábitats, o INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURAIS EN GALICIA DOI: 10.17075/icttseepc.2021, de decembro de 2021, indica ao respecto:

“Cómpre, en fin, atender ao que sinala a Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, que no seu artigo 25: “Desarrollo rural: política agraria, política forestal y energías renovables” sinala:

El Gobierno incorporará en la aplicación de la Política Agraria Común, así como en otras estrategias, planes y programas en materia de política agraria y de desarrollo rural, y en el Plan Forestal Español, medidas encaminadas a reducir la vulnerabilidad al cambio climático de los suelos agrícolas, de los montes y de los suelos forestales y para facilitar la preservación de los mismos, entre ellas, la elaboración de un mapa de vulnerabilidad, así como la evaluación y promoción de sistemas agrícolas y prácticas de gestión forestal sostenibles para aumentar su resiliencia frente al cambio climático, que fomentarán en todo caso las sinergias con la reducción de emisiones de gases de efecto invernadero en estos ecosistemas.

El despliegue de las energías renovables debe llevarse a cabo de manera compatible con la conservación del patrimonio natural y la adecuada ordenación territorial. Para ello, perseguirá revertir parte de la riqueza que genera en el territorio donde se realice el referido despliegue para activar su economía y combatir el declive demográfico.

E que na súa disposición final cuarta modificou os criterios básicos de utilización do solo previstos no artigo 20 do TRLS 2015, introducindo na alínea c), entre outros:

d) Riesgos asociados a la pérdida de ecosistemas y biodiversidad y, en particular, de deterioro o pérdida de bienes, funciones y servicios ecosistémicos esenciales”.

Respecto á fragmentación de parques eólicos en Galicia, O INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURAIS EN GALICIA DOI: 10.17075/icttseeepc.2021, de decembro de 2021 do Consello da Cultura galega, indica:

“O gran número de propostas de novos parques eólicos, que en moitos casos son resultado da fragmentación dunha área en varios anacos posiblemente para evitar procedementos ambientais, vai causar importantes impactos no territorio galego, xa de si altamente modificado. (...).

Coa instalación dos muiños eólicos, non só se ve afectado o lugar concreto senón tamén as áreas próximas, así como a visibilidade tanto na contorna próxima como na que está máis afastada. (...).

A evidencia destes impactos, causados polo xigantismo e a dispersión no territorio das infraestruturas de produción de enerxía eólica e de transporte da enerxía producida, non pode servir de escusa para obviar a necesidade de recoñecer e identificar o impacto concreto sobre os valores do territorio: naturais, paisaxísticos, culturais e socioeconómicos.

Alén diso, os estudos de impacto ambiental que se realizan deberían ter a amplitude e o rigor necesarios para evitar e corrixir as repercusións dos proxectos eólicos sobre os espazos protexidos. Esas repercusións, como sinala a Directiva 92/43 do Consello, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres, deben ser avaliadas tendo en conta os obxectivos de conservación dos lugares naturais e atendendo aos efectos que as actuacións producen, estean estas localizadas dentro ou fóra do espazo natural e con independencia da distancia á que se sitúen, considerando ademais que as liñas demarcatorias dos espazos protexidos non rexen para a natureza.

A avaliación do impacto, amais de atender ao obxectivo global de acadar un estado de conservación favorable, ten que ter en conta os obxectivos de conservación para os espazos concretos sobre os que se estudan as repercusións. Para iso, eses obxectivos teñen que estar definidos nos plans de xestión que deben ser elaborados pola administración responsable da protección dos espazos naturais.

Cómpre, pois, realizar unha avaliación que garanta a protección para evitar repetir procesos como o xa producido na primeira fase do desenvolvemento eólico de Galicia e non repetir aqueles erros sintetizados por Luaces, Schröder e Müller (2020):

La situación que se ha generado en Galicia con la instalación de Parques Eólicos en espacios naturales y los daños que estos en su fase constructiva han provocado sobre la biodiversidad y el Patrimonio Natural, es un elocuente ejemplo de mal gobierno, sustentado en procedimientos construidos de forma deficiente (Álvarez-Campana et al. 2004) y por la elaboración de informes y estudios promovidos por las empresas (Macías et al. 1998; 1999a, b; Macías & Calvo, 1999; Macías & Nieto, 2002; García Arrese et al. 2003a, b; García Arrese, 2005; Tapia et al. 2005) que fueron aceptados por la administración sin contrastarlos con informes independientes, a pesar que se muestran muy deficientes en relación con los criterios que deberían ser considerados en el proceso de evaluación ambiental y fuertemente sesgados a los intereses de los promotores”.

En relación ás conclusións do Consello da Cultura galega sobre a instalación de parques eólicos en Galicia, indica o citado informe que:

“5.1. Conclusións finais

A fin de concretar as conclusións que acabamos de expoñer, recollemos aquí en puntos os aspectos que ter en conta e que consideramos máis relevantes segundo os obxectivos do presente informe:

1. É prioritaria a revisión do Plan sectorial eólico de Galicia e o seu sometemento a avaliación ambiental estratéxica, no marco que as Directrices de ordenación do territorio establecen cando regulan o Plan sectorial de produción e distribución de enerxía, para:

- atender aos obxectivos sinalados nas Directrices da Paisaxe respecto dos obxectivos de calidade paisaxística;*
- atender á protección dos valores culturais do territorio a través dos que a LEI 5/2016, do 4 de maio, do patrimonio cultural de Galicia recoñece o valor patrimonial do territorio; e*
- atender á protección dos valores naturais dos espazos que aínda non foron incorporados á Rede Natura.*

2. É necesario ampliar a Rede Natura e caracterizar as paisaxes cunha definición a maior escala e detalle. A salvagarda dos valores do territorio ante o desenvolvemento eólico actual require unha actuación proactiva da Administración na identificación, inventario e protección deses valores.

3. Respecto ao medio, cómpre salvagardar lugares que teñen valor pola súa riqueza natural, cultural, paisaxística, etnográfica ou histórica, xa que coa implantación masiva dos parques eólicos se está a superar a capacidade de carga do sistema natural.

4. Verbo da cidadanía, hai que ter en conta que a construción de parques eólicos cubrindo a totalidade do territorio galego racha coa conectividade entre lugares, coa imaxe da paisaxe tradicional e coa memoria colectiva dos seus habitantes.

5. É necesaria unha estratexia dotada de instrumentos, medios e recursos que redefina a escala de xestión na que o territorio se considera marco e escenario de xestión transversal do patrimonio cultural. Isto supón desenvolver unha nova cultura sobre o territorio como elemento aglutinador e portador de valores culturais, e garante da permanencia do patrimonio, así como mudar a visión del cun novo enfoque que permita xestionalo dunha forma integral.

6. É necesario un compromiso político coa integración ambiental do desenvolvemento eólico impedindo tácticas como a individualización de parques eólicos contiguos que comparten infraestruturas comúns, evitando analizar os seus efectos acumulativos ao avalialas por separado ou o fraccionamento dos proxectos, que se analizan como elementos illados cando deberían ser un todo único que se examinase de forma conxunta.

Esa avaliación, así como as súas propias insuficiencias, provocan un alto potencial de danos ambientais e patrimoniais non diagnosticados que poden ser irreversibles pola ausencia de avaliación dos ecosistemas afectados.

7. Non se pode equiparar a participación pública coa información pública, xa que a segunda non pode substituír á primeira. A planificación dos territorios susceptibles de acoller parques eólicos debe contar coas comunidades locais polo seu coñecemento do territorio, sen furtarlles o dereito a ser parte das decisións que afectan a súa relación co territorio que habitan, segundo ampara o Convenio europeo da paisaxe.

8. Porque é incuestionable que este despregamento eólico modificaría negativamente o territorio e as súas dinámicas e xeraría unha nova paisaxe, é necesario tomar conciencia dos procesos sociais e económicos que xeran estas novas formas da paisaxe, anticipar os efectos que produciría a implantación dos parques e consideralos dentro do proceso de toma de decisións sobre un territorio pensado globalmente.

9. A curto prazo, débense mellorar moitos dos instrumentos dos que xa se dispón: a ordenación do territorio e a avaliación ambiental pódense re-deseñar e mellorar a súa función, considerando de xeito integral as múltiples afeccións que as instalacións eólicas xeran á sociedade, ao contorno ambiental, perceptivo e material, e á propia vida das comunidades.

10. A longo prazo, debe re-planificarse o modelo de desenvolvemento económico cara a unha sociedade sustentable, o que inclúe unha reflexión sobre as condicións reais de sustentabilidade das chamadas "enerxías renovables".

11. Urxe solicitar unha moratoria na autorización de parques, para que as administracións competentes corrixan as eivas descritas no presente informe, antes de continuar coa forte expansión desta tecnoloxía enerxética. Esta proposta xustifícase xuridicamente por dous principios ambientais: o principio de precaución e o de non regresión ambiental”.

Por outra banda, estase a obviar a importante función de descarbonización da economía que realiza o monte galego, tal e como recoñece expresamente a propia Lei 7/2012, de 28 de xuño de Montes de Galicia na súa Exposición de Motivos.

☞ **FRAGMENTACIÓN DO PROXECTO INDUSTRIAL EÓLICO EN VARIOS PROXECTOS INDEPENDENTES. DIVISIÓN ARTIFICIOSA E FRAUDE DE LEI.**

Tan só se somete a exposición pública o proxecto do parque eólico Solpor e parte da súa infraestrutura de evacuación pero non a totalidade desta. Non se somete a avaliación ambiental conxunta o parque e a totalidade das súas infraestruturas de evacuación. Polo tanto, a veciñanza afectada pola liña de evacuación cando teña a opción de avaliar o impacto desta infraestrutura, parte das instalacións (aeroxeradores, Set, gabias de cableado...etc) é probable que xa contén con unha declaración de impacto ambiental aprobada ou incluso co proxecto aprobado, non tendo opcións para decidir nin poder valorar a totalidade das infraestruturas. Réstase e incluso se impide a participación da cidadanía no proceso de tramitación da totalidade das infraestruturas do parque eólico. Vulnéranse por tanto dereitos das persoas, non só xa os dereitos á información e o dereito de participación, senón dereitos máis fundamentais como é o dereito á saúde, o dereito ao benestar físico e psíquico da cidadanía e das colectiviades, entendidas estas como as familias dos núcleos rurais afectados e o seu dereito a decidir, relacionados cos anteriores. Isto só é propio dun Estado totalitario e antidemocrático.

Indica a mercantil promotora:

*“Para la evacuación de la energía generada en el Parque eólico Solpor, se proyecta una LAT 132Kv, que partirá de la subestación de PE Solpor 30/132 kV, infraestructuras todas ellas objeto del presente proyecto. **Esta línea se conectará a la denominada “Solución de evacuación conjunta L.A.T. 132 kV SET P.E. GASALLA - SET COLECTORA, que evacuará la energía de este y de otros parques del clúster que están siendo tramitados y son objeto de proyecto independiente. La conexión con el punto final de evacuación a red la “SET Mesón do Vento 220 kv de REE”, se hará mediante una LSAT 220KV, objeto de proyecto independiente y que tramita otro promotor”.***

Polo tanto, e a pesar de ser parte das infraestruturas de evacuación deste proxecto substraese da información pública nin máis nin menos que dous expedientes, co que se está a privar á cidadanía afectada e ao público da súa consulta e avaliación dos impactos ambientais vulnerándose a Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental e o artigo 21 da Lei 24/2013, do 26 de decembro, do Sector Eléctrico, que indica:

Artigo 21. Actividades de produción de enerxía eléctrica.

“5. Formarán parte da instalación de produción as súas infraestruturas de evacuación, que inclúen a conexión coa rede de transporte ou de distribución, e no seu caso, a transformación de enerxía eléctrica”.

Esta práctica espúrea evidencia a vulneración flagrante da Lei 21/2013, de 9 de decembro de avaliación ambiental ao substraer os plans industriais da preceptiva avaliación ambiental estratéxica ao mesmo tempo que vulnera normativa internacional do alcance do Convenio de Aarhus.

Trátase dunha práctica espúrea e ilegal, incurso en nulidade de pleno dereito, dos órganos substantivos da VICEPRESIDENCIA SEGUNDA E CONSELLERÍA DE ECONOMÍA, EMPRESA E INNOVACIÓN da Xunta de Galicia.

☞ **Ausencia do estudo do potencial eólico entre a documentación sometida a exposición pública.**

A mercantil promotora non acredita a existencia do recurso eólico. Tan só se basea nun software de modelización do cálculo da produción da enerxía anual estimada, cando o cambio climático está a afectar ao actual réxime dos ventos. Polo tanto, non hai datos reais que permitan acreditar a existencia do recurso eólico.

☞ **Ausencia de retorno social do proxecto industrial eólico.**

A mercantil promotora non indica cal é o retorno social do proxecto. O parque non xera emprego algún de calidade (trátase de emprego temporal e só durante a instalación do parque) nin repercute en modo algún de forma positiva na economía da zona. Todo o contrario: a severa afección paisaxística, ambiental e patrimonial afectará gravemente e de xeito irreversible ao benestar das familias, ao desarrollo da hostalería e do turismo e prevese que contrariamente ao que indican, a afección aos recursos hídricos da zona e ás brañas sexa irreversible.

Tampouco se xustifican os motivos de instalar parte dun parque eólico nunha área de investigación.

Véxase o informe do Consello da Cultura galega: <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=4437>

☞ **Afección significativa, severa e prexuízos irreparables para a Paisaxe e á biodiversidade. Incremento do Feísmo Paisaxístico e afección severa ao turismo e á hostalería:**

O proxecto do parque eólico Solpor fragmenta os hábitats, os ecosistemas e implica directamente a perda de biodiversidade. Pero non son só estes parques. Existen outros parques no mesmo ámbito xeográfico. Os parques proxectados transforman as paisaxes de mosaicos agro-forestais nunha paisaxe inhóspita de marcado carácter industrial inzada de muíños e liñas de alta tensión. Ao anterior hai que engadir os impactos da liña de evacuación non sometida a avaliación ambiental conxuntamente co parque.

Por outra banda, o proxecto afecta de maneira irreversible a lugares identitarios para a poboación e as familias que viven, residen e/ou traballan no ámbito xeográfico dos parques e que resultan obviadas pola mercantil promotora. Estas paisaxes están construídas a partir das vidas das persoas, as súas percepcións e son moitas veces fundamentais para o sentimento de identidade e o benestar das persoas. Trátase de paisaxes identitarias das persoas que constrúen e viven na paisaxe en si, cuxas miradas probablemente non son panorámicas, nin sequera admiran, pero cuxas percepcións sensoriais descenden aos máis pequenos detalles, identificando paisaxes de vida, soños, símbolos. **Entre estas paisaxes ou lugares peculiares e identitarios para a poboación local e as familias que viven, residen e/ou traballan nos núcleos rurais afectados destacan:**

Monte do Lobo, Coto do Lobo, Coto das Pías, Alto das Pías, O Quenllo, A Redonda, Brañas da Ponte, As Brañas de Valga, Ponte da Pedra, Monte da Cruz, Alto da Revolta (con mirador a 406 metros), As Trabes, A Ballota, A Covela Vella, A Gándara, O Coto, O Coto da Pena, O Muíño do Monte, As Brañas da Revolta, As Fontiñas, As Brañas das Pías, O Muíño do Batán, O Monte do Socorro, Diante do Pozo, O Porto, O Folgar, O Liñar, A Fraga de Faramilláns, A Fonte, O Coto Redondo, O Castro, O Seixo, O Muíño do río Buxán, O Novío, O Pozo Grande, A Fonteboa, O Telleiro, Os Montes da Cruz de Queiroa, Os Meancos, As Brañas de Ponte, As Brañas dos Campos de San Pedro, Os Campos da Piña, As Ganzas, O Petón, A Chousa do Abillón, A Charqueira, A Camposa, A Cruz, O Coto do Croio, O Soutiño, O Muíño Vello, O Prado do Barro, O Coto da Croa, A Loura, O Batán, O Cruceiro, A Agra da Torre, A Fraga, Caardiga, Os Montes da Barcula, O Cotón de Xernade, Os Montes do Foxo, Os Montes de Bruma, Os Montes do Castro, O Campo de Pousadas, Outeiros, O Camiño Inglés, O Outón, O Sapo, A Besada, O Chabardel, Acivreira, O Torreiro, O Picho, O Porto Lusío, O Monte da Raposa, As Brañas das Rexas, A Lameira, As Caldeareas, As Pociñas, As Valadas, A Fraga do Rei, O Monte dos Muíños, O Monte Abelleira, A Maquía, O Brañón, A Braña Ancha, A Fontaiña, A Chousa do Río, O Prado da Fontenla, A Cruz, As Gandariñas, O Campo do Sino, A Fraga do Monte, O Monte Negro, Os Montes da Cruz de Queiroa a 415 m, Os Montes da Barcula, O Cotón de Xernade a 451 m, A Chousa de Campos a 411 m, O Coto das Pías a 388 m, O Alto das Pías a 405 m, O Alto de A Revolta a 406 m e o Coto do Croio a 396 m, Picoi (546 m), Cova (488 m), Teixoeiras (427 m), Rozamonde (462 m) ou Montouto (542 m)....etc.

Pero hai que ter en conta tamén que existe unha mancha de infraestruturas eólicas no ámbito xeográfico de afección do proxecto, o que xera progresivamente o feísmo paisaxístico, xa que están a instalarse estacións eólicas e formando verdadeiros polígonos industriais nos cumes dos montes e das montañas, afectando a áreas como é este caso de alto valor ambiental, hídrico e paisaxístico e patrimonial.

- ✚ PE das Encrobas
- ✚ PE Monte Inxeiro
- ✚ PE Alto dos Borralllos
- ✚ PE Monte de San Bartolomé
- ✚ PE Solpor
- ✚ PE Gasalla
- ✚ PE Legre
- ✚ PE Abrente
- ✚ LATS do NÓ MESÓN DO VENTO

Outros parques eólicos na entorna do proxecto:

- ✚ 1. Pes Inditex (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 2. Pes Arteixo (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 3. Monteagudo (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 4. Pes Laracha (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 5. Pedrarrubia (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 6. Carboeiro (PE en Tramitación)
- ✚ 7. Picoto (PE en Tramitación)
- ✚ 8. Pena Galluda (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 9. Coto Loureiro (PE en Tramitación)
- ✚ 10. Pico Cerdeira (PE en Tramitación)
- ✚ 11. Pes Cerceda (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 12. Meirama (PE en Tramitación)
- ✚ 13. Monte Inxeiro (PE en Tramitación)
- ✚ 14. Solpor (PE en Tramitación)
- ✚ 15. Gasalla (PE en Tramitación)
- ✚ 16. Xalo (PE en Tramitación)

Estariamos a falar xa dunha paisaxe cada vez máis industrial co abandono progresivo e crecente dos tradicionais mosaicos agro – forestais. O impacto paisaxístico e a fragmentación dos hábitats é inasumible desde o punto de vista do benestar das familias afectadas e a perda da biodiversidade é incoherente coa crise climática actual.

O estudo das sinerxías presentado polo empresa é moi deficitario xa que só ten en conta as estacións eólicas presentes nun buffer de 5 km, obviando as liñas de evacuación dos parques eólicos. Polo tanto, non estaríamos en presenza de 45 potenciais aerogeradores como indica a empresa, senón que se multiplicaría este número tendo en conta a multitude de parques que promove o clúster empresarial.

Por outra banda, a afección ao Camiño Inglés é irreversible.

Ao anterior hai que engadir os impactos doutras infraestruturas como:

*Gasoduto Mugaros-Betanzos-Abegondo-Sabón (tramos I e II) e ramal a C. C. C. de Meirama.

*LAT 220 kV Mesón-Vimianzo

* Ampliación da entulleira de Areosa

*Parque empresarial

*Dúas liñas de alta tensión que se entrecruzan entre sí.

*apeadeiro- cargadero da CT de Meirama, e un liña de ferrocarril convencional asociado ao mesmo, tramos conectados coa liña de Ferrocarril AVE que conecta Santiago de Compostela coa Coruña.

Estradas e autoestradas:

- N-550
- AC-222
- AC-223
- AC-400
- AC-523
- AC-542
- AP-9

☞ **Prexuízos irreversibles e danos irreparables para especies clave nos ecosistemas de Ordes, Mesía e Abegondo e na área de afección do proxecto:**

A Directiva 92/43/CEE, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres, insta os estados membros da UE para fomentar a xestión dos elementos da paisaxe que revistan primordial importancia para a fauna e a flora silvestres. Trátase daqueles elementos que, pola súa estrutura lineal e continua (como os ríos coas súas correspondentes ribeiras ou os sistemas tradicionais de deslinde dos campos), ou polo seu papel de puntos de ligazón (como os estanques ou os soutos) resultan esenciais para a migración, a distribución xeográfica e o intercambio xenético das especies silvestres.

Na lexislación española, a Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade. BOE 299, 14/12/2007 (Modificada pola Lei 33/2015. BOE 227, 22/11/2015) define corredor ecolóxico como: “o territorio, de extensión e configuración variables, que, debido á súa disposición e ao seu estado de conservación, conecta funcionalmente espazos naturais de singular relevancia para a flora ou a fauna silvestres, separados entre si, permitindo, entre outros procesos ecolóxicos, o intercambio xenético entre poboacións de especies silvestres ou a migración de espécimes desas especies” (Lei 42/2007. Art. 3).

A preservación da conectividade e a integridade ecolóxica da rede de espazos naturais constitúe un requisito legal imposto polos Directiva Hábitats e pola propia Lei 42/2007. Considerando en ambos os casos a importancia dos corredores ecolóxicos como elementos de unión entre os espazos de alto valor ambiental, as consideradas como zonas núcleo de biodiversidade, representados estes últimos polas áreas protexidas, así como polas áreas que, sen ser designadas legalmente baixo unha figura de protección, manteñen unha elevada biodiversidade.

Dos distintos tipos de corredores ecolóxicos que poden recoñecerse no NW Ibérico (montañosos, fluviais, litorais e mariños), son os corredores fluviais os que de forma máis efectiva favorecen o refuxio, movemento e dispersión dun gran número de especies silvestres, pertencentes a distintos grupos taxonómicos e a distintos tipos de ambientes (terrestres, semiterrestres, acuáticos), servindo ademais de conexión efectiva entre os corredores montanos e as zonas núcleo de biodiversidade, coas establecidas no espazo litoral e mariño.

O concepto de corredor fluvial vai aparelado ao propio concepto de río, que representa moito máis que unha simple masa de auga que circula por un leito. O corredor fluvial abarca o conxunto do territorio fluvial, é dicir, o río na súa canle de estiaxe, a vexetación de ribeira e o espazo que ocupan as augas durante as crecidas, xunto coa cuberta vexetal asociada.

Os corredores fluviais, ademais do seu valor ecolóxico intrínseco, cumpren dúas funcións fundamentais, como conectores ecolóxicos e como reguladores hidrolóxicos.

Respecto ao valor ecolóxico, os corredores fluviais albergan ecosistemas asociados ao río tanto acuáticos como terrestres e de interface entre ambos, configurando un espazo de elevada biodiversidade que funciona como refuxio para moitas especies vinculadas ao ámbito fluvial. Este valor ecolóxico singular vese incrementado pola función fundamental de conectores ecolóxicos entre ecosistemas acuáticos e terrestres e entre zonas de alto valor ambiental territorialmente afastadas. Esta función reviste

unha especial importancia ao atoparse moi fragmentados os ecosistemas terrestres por infraestruturas e diversos usos do chan. Neste contexto, os corredores fluviais representan os conectores máis válidos, ou polo menos os máis funcionais, para interconectar poboacións de seres vivos que doutra maneira quedarían illadas.

Finalmente, no seu papel de reguladores hidrolóxicos actúan como laminadores do caudal e das cargas de sedimento que arrastra o río en períodos de crecida, disipando parte da súa enerxía, reducindo os danos asociados e recargando os acuíferos. Desta maneira, o río transporta tanto sedimentos ata as praias como nutrientes aos estuarios e augas costeiras, cos consecuentes beneficios ecolóxicos e económicos asociados.

Afección moi severa e prexuízos irreparables para a Rede Natura 2000 e a súa coherencia. Falla de conectividade ecolóxica entre os ecosistemas. Cómpre ter en conta que as especies non entenden de límites xeográficos e que o mantemento da conectividade ecolóxica é fundamental para o mantemento dos ecosistemas e da coherencia da propia Rede.

1. ZEC “Encoro de Abegondo - Cecebre”

2. ZEC “Betanzos - Mandeo”

3. ZEC “Río Tambre”

4. ZEPA “Costa da Morte Norte”

5. ENIL “Río Abelleira”.

ORDE do 14 de febreiro de 2017 pola que se declara, de xeito provisional, como espazo natural de interese local o espazo Río Abelleira, no concello de Carral.

O río Abelleira nace no monte San Bartolomeu, ao surleste do concello de Carral, e desemboca no río Barcés, entre os núcleos de Chamoso e Xocín, ao noroeste do seu nacemento.

O ámbito linda en varios puntos co ENIL Ribeiras do Mero-Barcés, no concello de Abegondo.

Así mesmo, linda coa ZEC Encoro de Abegondo-Cecebre (ES1110004), que forma parte da Rede Natura, e que conta cun Plan Director aprobado polo Decreto 37/2014 de 27 de marzo.

6. ENIL “Ribeiras do Mero - Barcés”

Este novo espazo protexido no territorio da Reserva de Biosfera Mariñas Coruñesas e Terras do Mandeo, é un espazo lindeiro e contíguo ao ZEC Encoro de Abegondo-Cecebre (É 1110004), un espazo natural protexido que forma parte da Rede Natura 2000 que conta cun PORN aprobado (Decreto 37/2014, do 27 de marzo, polo que se declaran zonas especiais de conservación os lugares de importancia comunitaria de Galicia e apróbase o Plan director da Rede Natura 2000 de Galicia).

7. IBA “Costa da Morte Norte”

8. Reserva da Biosfera “Mariñas Coruñesas e Terras do Mandeo”

Mariñas Coruñesas e Terras do Mandeo

Data de declaración

28 de maio de 2013.

Superficie

116.724,3 ha.

Concellos

Abegondo, Aranga, Arteixo, Bergondo, Betanzos, Cambre, Carral, Coirós, Culleredo, Curtis, Irixoa, Miño, Oleiros, Oza - Cesuras, Paderne, Sada e Sobrado.

Situación

Nas comarcas de A Coruña e Betanzos da provincia de A Coruña.

Outras figuras de protección

Zonas Especiais de Conservación (ZEC) “Encoro de Abegondo-Cecebre”, ZEC ES1110004, de 529 ha., “Costa da Morte”, ZEC ES1110005, de 11.809 ha., “Betanzos-Mandeo”, ZEC ES1110007, de 1.020 ha. e “Costa de Dexo”, ZEC ES1110010, de 347 ha.

Monumento Natural “Costa de Dexo” de 267 ha.

Zonas de Especial Protección dos Valores Naturais) “Encoro de Abegondo-Cecebre” de 493 ha., “Costa da Morte” de 11.809 ha., “Betanzos-Mandeo” de 1.020 ha. e “Costa de Dexo” de 347 ha.

Río Tambre

Código ZEC

ES1110016

Región

Atlántica.

Fecha declaración LIC

29 de diciembre de 2004. Decisión de la Comisión de 7 de diciembre de 2004, por la que se aprueba la lista de lugares de importancia comunitaria de la región biogeográfica atlántica.

Fecha declaración ZEC

31 de marzo de 2014. Decreto 37/2014, de 27 de marzo de 2004, por el que se declaran zonas especiales de conservación los lugares de importancia comunitaria de Galicia y se aprueba el Plan director de la Red Natura 2000 de Galicia.

Instrumentos de planificación

Plan director de la Red Natura 2000. Decreto 37/2014

Ayuntamientos

Tordoia, Ordes, Mesía, Trazo, Oroso, Frades, Santiago de Compostela, O Pino.

Superficie

583 ha.

Situación

Cuenca media del río Tambre, entre las comarcas de Ordes y Santiago, en la zona central de la provincia de A Coruña.

Localidades de referencia: Ordes, Sigüeiro y Frades.

Otras figuras de protección

- Zona de Especial Protección de los Valores Naturales “Río Tambre”, de 583 ha

Tipos de hábitats del Anexo I de la Directiva 92/43/CEE

Código	Denominación
3260	Ríos de pisos de planicie a montano con vegetación de <i>Ranunculion fluitantis</i> y de <i>Callitriche-Batrachion</i>
3270	Ríos de orillas fangosas con vegetación de <i>Chenopodion rubri</i> p.p. y de <i>Bidention</i> p.p.
4030	Brezales secos europeos
6220 B	Zonas subestépicas de gramíneas y anuales del <i>Thero-Brachypodietea</i>
6410	Prados con molinias sobre sustratos calcáreos, turbosos o arcillo-limónicos (<i>Molinion caeruleae</i>)
6430	Megaforbios eutrofos higrófilos de las orlas de llanura y de los pisos montano a alpino
6510	Prados pobres de siega de baja altitud (<i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i>)
8220	Pendientes rocosas silíceas con vegetación casmofítica
8230	Roquedos silíceos con vegetación pionera del <i>Sedo-Scleranthion</i> o del <i>Sedo albi-Veronicion dillenii</i>
91E0 B	Bosques aluviales de <i>Alnus glutinosa</i> y <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)
9230	Robledales galaico-portugueses con <i>Quercus robur</i> y <i>Quercus pyrenaica</i>

Especies del Anexo II de la Directiva 92/43/CEE

Flora	Invertebrados	Peces
<i>Narcissus cyclamineus</i>	<i>Coenagrion mercuriale</i>	<i>Chondrostoma polylepis</i>
<i>Narcissus pseudonarcissus</i> ssp. <i>Nobilis</i>	<i>Elona quimperiana</i>	<i>Rutilus arcasii</i>
	<i>Geomalacus maculosus</i>	
	<i>Lucanus cervus</i>	
	<i>Macromia splendens</i>	
	<i>Margaritifera margaritifera</i>	
	<i>Oxygastra curtisii</i>	

Anfibios/Reptiles	Mamíferos
<i>Chioglossa lusitanica</i>	<i>Galemys pyrenaicus</i>
<i>Discoglossus galganoi</i>	<i>Lutra lutra</i>
<i>Lacerta schreiberi</i>	<i>Myotis bechsteinii</i>
	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>
	<i>Rhinolophus hipposideros</i>

Afección severa e irreversible ás Áreas de Especial Interese Paisaxístico (AEIP), recollidas no artigo 9.3. da Lei 7/2008, do 7 de xullo, de protección de paisaxe de Galicia, que son identificadas polo seu alto valor natural e cultural. Xeración de Feísmo Paisaxístico e afección severa e irreversible ao turismo e á hostalería.

Ademais da afección paisaxística ás paisaxes ou lugares peculiares e identitarios xa mencionados o proxecto afecta a:

*Ribeira dá Pena.

*Monte do Xalo. Destaca polos valores panorámicos que albergan o Miradoiro Monte Xalo e o roteiro de sendeirismo "PR- G Meirama- Xalo-Meirama".

*Fervenza de San Paio.

* AEIP Mezonzo

Castro de Xanceda e o seu tesouro	Pazo de Recelle
Castelo de Mesía	Pazo de Lago
Aula de natureza Brañas de Valga	Casa do Coronel
Muíño da Ribeira, muíño de Queiroa, muíño do Batán e o da Cubela	Casa da Vila
Capela de San Lourenzo de Bruma	Casa Grande de Xanceda
Capela de San Cidre	Castro de Boado
Capela de Arxán	Fonte da Veiga
Capela e fonte de San Antón	Eco-Museo da Égoa-Muíños de Batán.

Afección severa e irreversible a Roteiros:

 PR-G 117 Ruta da Fraga aos Muíños

A Ruta da fraga aos muíños está identificada a nivel autonómico como PR-G 117. O inicio desta ruta sitúase no lugar dos Ricos (Visantofña) e o remate na Ponte Carballa (Olas). Ten unha lonxitude total de 13.450 metros e un desnivel neto de 98 metros, xa que parte dos arredor de 400 metros sobre o nivel do mar e remata en pouco máis de 300. Esta ruta está considerada de nivel de dificultade baixo. O tempo estimado para completala é de arredor de 3,5 h.aínda que sempre depende do ritmo e paradas que fagan os camiñantes. Ao longo desta ruta podemos atopar varios muíños tradicionais rehabilitados total ou parcialmente: muíño da Ribeira, muíño de Queiroa, muíño do Batán e o da Cubela. Preto deles atoparemos distintos paneis informativos dos elementos arquitectónicos destes muíños e do seu valor patrimonial e etnográfico. Outro dos seus grandes atractivos son as

paisaxes agrarias e forestais propias da zona, con proliferación de especies de flora e fauna autóctonas. Destaca ademais que unha boa parte do seu trazado percorre sendas e camiños antigos. Percorrido da ruta A ruta comeza na parroquia de Visantofña, no lugar dos Ricos. Discorre polo camiño antigo da Fraga, inténase na Chousa de Fóra, O Coto, a Chousa do Abellón, Roxos do Medio, O Petón e Roxos de Abaixo, ata chegar á parte do Torreiro. A partir de aí diríxese aos Campos da Piña e ás Ganzas, aproximándose ao Alto das Pías e descendendo logo cara ao Tello. Nesta zona 18 atópase o primeiro dos catro muíños enmarcados na ruta, o da Ribeira. O traxecto avanza despois pola Redonda e As Chousas. Neste punto, a ruta abandona Visantofña e entra xa na parroquia de Olas. Por pistas forestais, pasa preto da aldea de Queiroa, descende polo Novío e vai ata o muíño de Queiroa. Movido tamén pola auga do río Traveso, non moi lonxe atópase o emblemático muíño do Batán, situado no fondo dunha valgada coroadada polo Castro de Olas, á súa vez próximo á aldea de Soutelo. O traxecto segue parelo ao río para chegar ao cuarto muíño do percorrido, o da Cubela, e logo emprende o camiño cara ás aldeas da Carballa e de Leborís para proseguir de seguido no derradeiro treito ata a área recreativa da Ponte Carballa, a carón do río Samo, onde remata a andaina.

PR-G 101 Roteiro Mariñán Costa da Égoa.

Roteiro de San Paio

Roteiro do río Mercurín

Ruta pola contorna do Castelo de Mesía

Ruta das Brañas de Valga

Ruta do Castro de Xanceda ou do Tesouro de Xanceda

Ruta polos Muíños do Río Abelleira en Carral

Ruta Xacobeá: o camiño inglés a Santiago

Debemos destacar o paso do Camiño Inglés, ruta que saía da Coruña con dirección a Compostela, por unha das parroquias de Mesía. Esta ruta adquiriu importancia na etapa baixo-medieval (a partir dos séculos XIII-XIV), sobre todo nas peregrinaxes á cidade do Apóstolo. Esta vía conflúe cun dos antigos camiños de Betanzos na parroquia de Bruma, que ten a particularidade de ser un enclave de Mesía rodeado por territorio do concello de Ordes. É dicir, está fisicamente separada do resto do termo municipal. Neste lugar existe unha poboación chamada “Hospital” que indica a existencia dun antigo hospital de peregrinos xa no século XII, tal e como se documenta na inscrición dun tomo da catedral de Santiago onde se fai constar unha doación de “IPSIUS HOSPITALIS DE GRUMA” en 1175. Na actualidade este ‘hospital’ é usado como albergue de peregrinos. Conta cunha capacidade de 20 prazas, cociña-comedor, sala e aparcadoiro de bicicletas. Non hai máis albergues públicos con carácter estable ata chegar a Compostel

Afección severa e irreversible á Rede de Miradoiros:

Miradoiro do Monte Medela

Miradoiro de Enxameado

Montes de San Niolau

Monte Xalo

Mina de Meirama

A mercantil promotora obvia o Mirador do Alto da Revolta á beira practicamente dos aeroxeradores e a 406 metros de altura.

Afección significativa e prexuízos irreversibles para a Reserva da Biosfera:

O proxecto afectaría a Reserva da Biosfera “Mariñas Coruñesas e Terras do Madeo”.

A LAT 132 kV PE Gasalla-SET Colectora Mesón atravesará, no seu tramo aéreo medio-final, a partir do apoio nº 23 ata o seu final no apoio nº 33, a Reserva da Biosfera “MARIÑAS CORUÑESAS E TERRAS DO MANDEO”. Tamén a parte inicial do tramo subterráneo da LAT atravesará. De igual modo, a LAT 132 kV de evacuación do PE Legre sitúa os apoios 4 e 5, e o tramo de liña entre os apoios 3 e 4 e entre o 4 e 5, dentro de leste mesmo espazo protexido. As zonas nas que estes tramos de LATs discorren por este espazo protexido, fan na súa práctica totalidade a través de Zona de Transición. A traza da LAT 132 kV PE Gasalla-SET Colectora Mesón atravesará un pequeno tramo duns 190 metros en Zona Tampón, que se corresponde co ámbito do Río Traveso, contorna ao apoio nº 23.

☞ **Afección severa e irreversible aos Espazos Naturais de Interese Local (ENIL). Quebra da conectividade ecolóxica, fragmentación de hábitats e perda de biodiversidade. A maior abundancia hai que ter en conta o incremento do feísmo paisaxístico que a acumulación de infraestruturas industriais produce ao redor destes espazos de alto valor ecolóxico:**

- “Río Abelleira”, predo do aeroxerador EN-04 e do aeroxerador EN-02.

- “Ribeiras do Mero - Barcés”, preto do aeroxerador EN-02 e preto de varios viais propostos pola mercantil promotora.

☞ **Afección significativa e irreversible para o Camiño de Santiago_ Camiño Inglés. Afección severa e irreversible para as paisaxes que rodean á vía cultural histórica. Descontextualización irreversible e danos para a hostalería e o turismo.**

Non avaliado pola mercantil promotora.

☞ **Afección severa a áreas recreativas:**

Área recreativa das Brañas de Valga

Área recreativa de Ponte Carballa. Esta área recreativa é tamén o punto de finalización da ruta de sendeirismo PRG-117, da Fraga aos Muíños.

Área recreativa de Mata

☞ **Prexuízos significativos e incompatibles para a especie en perigo de extinción Escribenta das Canaveiras:**

A Xunta de Galicia, tras darse a si mesma un prazo de 6 anos para facelo (desde o 2013), non chegou a determinar os perímetros de protección dos humidais que constitúen o hábitat potencial desta especie en perigo de extinción. A cuestión non é baladí porque hai unha mancha de parques eólicos ou incluso complexos eólicos ou plans industriais de desenvolvemento eólico como é este caso, que afectan a esta especie con charcas, brañas e humidais cuxo perímetro están sen determinar, como é o presente caso, e a saber cal é a área comprendida no ámbito do Plan de recuperación da subespecie lusitánica da escribenta, da que unicamente aparece nunha representación gráfica e fica por tanto o seu perímetro de zonificación ás expensas das avaliacións que realicen as mercantís promotoras eólicas como é este caso. Por outra banda o artigo 4 do Decreto que aproba o plan de recuperación da especie, referido a súa revisión indica que: "2. Co fin de adaptar o plan aos novos condicionantes existentes para a conservación da subespecie, avaliaranse os seus resultados cada 6 anos, e modificarase no caso de que se requira o reaxuste das medidas de recuperación", non existindo constancia desta avaliación tras o transcurso do período indicado. O referido plan tamén indica na súa exposición de motivos que: "A aprobación deste plan executivo vincula tanto os particulares como as administracións competentes, que deben cumprir as directrices e actuacións contidas neste decreto". "Debido ao declive poboacional estimado e ao reducido tamaño da poboación actual, a subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras aparece recollida no anexo I do Decreto 88/2007 na categoría «en perigo de extinción». Esta categoría está reservada para aquelas especies cuxa supervivencia é pouco probable se os factores causantes da súa actual situación seguen actuando. "A catalogación dunha especie como en perigo de extinción implica a elaboración dun plan de recuperación cuxo fin é garantir a conservación da especie que vive en estado silvestre no territorio da Comunidade Autónoma, dos seus hábitats e establecer medidas adecuadas que permitan preservar, manter e restablecer as súas poboacións naturais facéndoa viables". O proxecto eólico constitúe un risco para a

especie. O artigo 3 do Decreto 75/2013, do 10 de maio, polo que se aproba o Plan de recuperación da subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras (*Emberiza schoeniclus* L.subsp. lusitánica Steinbacher) en Galicia indica: “A finalidade do plan de recuperación, de acordo cos antecedentes e razóns que se expoñen no anexo I, é a de inverter a tendencia demográfica regresiva da subespecie lusitánica da escribenta das canaveiras en Galicia ata que se limite de xeito significativo o seu risco de extinción nun horizonte temporal de 20 anos, se acade a recuperación das localidades de reprodución coñecidas que se perderon e unha poboación reprodutora superior a 112 parellas”. Sen embargo, este obxectivo de recuperación previsto no Decreto do ano 2013 queda moi lonxe da realidade e a situación da especie é de especial gravidade. No Censo de Escribenta das canaveiras *Emberiza schoeniclus* lusitánica en Galicia 2018, indícase a priori, que a escribenta das canaveiras (*Emberiza schoeniclus*) debería empezar adar sinais de recuperación en Galicia. A pesar da súa vulnerable situación, é unha das escasísimas especies ameazadas que conta cun plan de recuperación aprobado pola Xunta. Mais os resultados dun novo censo volven advertir da necesidade de medidas efectivas. “Segundo os datos dispoñibles, quedarían unhas 20 parellas reprodutoras en Galicia fronte ás case 70 censadas en 2005, o que supón unha redución de arredor do 70% en tan só 13 anos”, advirte o traballo, realizado por Emilio Martínez Sabarís, Xabier Prieto Espiñeira, José Ramón Castro Gómez, José Luis Rabuñal Patiño, Cosme Damián Romay Cousido, Álvaro Rodríguez Pomares e Francisco Rosende Maneiro.

☞ **Afección moi severa e prexuízos significativos para os recursos hídricos. Vulneración flagrante da Directiva Marco da Auga (DMA). AUSENCIA DUN ESTUDO HIDROLÓXICO E HIDROXEOLÓXICO QUE GARANTA A CALIDADE DAS MASAS DE AUGA SUPERFICIAIS E SOTERRADAS E A NON AFECCIÓN AOS ACUÍFEROS:**

A mercantil promotora obvia as captacións de auga para o uso humano e agrogandeiro e a multitude de manancias e fontes que hai na poligonal do parque eólico e no traxecto da liña de evacuación (obxecto doutros proxectos independentes e non obxecto de avaliación ambiental conxunta). A área de implantación do parque eólico atópase comprendida dentro da masa de auga subterránea ES014 MSBT014-007 – Tambre. Sen embargo, a mercantil promotora non realiza un estudo hidrolóxico serio e rigoroso que permita establecer os niveis de caudal dos distintos cauces nin a calidade destes, sobre todo os regos innominados máis afectados polas infraestruturas.

Existe unha afección severa ao conxunto de cauces da área e afección do proxecto con impactos sobre brañas, humidais, fontes e nascencias de cauces. Existe unha importante rede fluvial afectada polo proxecto eólico e parte da súa infraestrutura de evacuación, afección severa e irreversible obviada pola mercantil promotora:

Na paraxe de Entre Regos nace o rego de Illó. No seu devir atravesa a Braña, as Coviñas, configura os Regueiros e tributa no río Samo, na paraxe do Gandarón.

No Alto da Revolta nace o río Buxán, tributario do rego Castrexo. O rego Castrexo recolle as augas de alomenos tres cauces innominados que nacen nos Montes da Cruz da Queiroa e regan as Brañas do Folgar. A Fonte é a orixe doutro manancial que rega as Brañas das Camposas. No Coto Redondo nace o río das Penedas. O rego do Cabo nace na paraxe das Chousas. O rego de Adrán nace no Cotón de Xermade e nel tributa o rego das Rexas. O rego dos Outeiros trituta no rego de Adrán. Nos Montes da Cruz da Queiroa tamén nace o río de Cerdeiros.

O río Buxán atravesa a Braña Ancha. O río Castrexo atravesa as Brañas das Gandariñas e da Fontaíña.

O río das Penedas nace na paraxe das Cavadas de Arriba e atravesa as Brañas das Cavadas, á beira do Queiroal e as Brañas das Ínsuas.

O rego do Cabo nace Arriba da Carreira, atravesa a Fonte Ovella e o Brañón, as Brañas de Pumariño, o Porto de Barragoi, a Fraga do Monte, a Bouciña, os Muíños Vellos, o Prado da Torre, o Porto e ata tributar no río Cabrón.

O río Cabrón nace na paraxe da Fonte, no lugar das Salgueiras, en Ordes. Atravesa as Brañas de Bouza Fonte e o Muíño Castaño. Nestas Brañas recolle as augas de dous regos innominados; un que nace na paraxe de Carballo e outro que nace no Monte das Patas, no lugar de Cerdeira. Continua o río polas Medorras, Os Castros e a Fraga do Muíño. Nesta paraxe volve a recoller as augas de dous regos innominados, una que nace na paraxe da Xesteira e outro que nace no monte das Bouzas. A continuación dicorre polo Gonzón, A Cova, o Coto do Muíño, os Prados do Muíño. Nesta paraxe recolle as augas doutro rego

innominado que nace na paraxe da Fraga. Continua polo paraxe dos Pichos e recolle as augas do rego do Covelo, nos prados de Baltar. Nas brañas do Brañón recolle as augas do rego de Portomanteiga, que atravesa o núcleo de Porto, O Castro da Croa e a Braña do Carregal. Continua o río Carbón polo Castexón, as Brañas Redondas, as Brañas Longas, a Chousa do Muíño e nas Brañas das Pombas recolle as augas do río Pequeño, ao seu paso pola Ponte Pequena.

Ao seu paso polo lugar de Trabes, o río Carbón recolle as augas do rego do Calvo, atravesa o Brañón, o Paso, a Chousa do Muíño e na Braña Vella recorre as augas dun rego innominado que nace na paraxe do Ceidón, atravesa a Lavandeira e o Carballo Louro ata o río Carbón.

Continua o devir do río Carbón a través da Braña de Alonso, a Chousa da Fonte, a Chousa da Riveira. Na Chousa da Ponte recolle as augas do rego da Fraga. Logo atravesa as Brañas e o Abeneiral, a Lagoa, o Portonovo, a Sobraña, As Lagoas e as Brañas das Pías ata desembocar no río Lengüelle, na paraxe chamada Xunta dos Ríos e o Porto do Fondo.

A mercantil promotora non avalía a densa rede fluvial que existe na área de afección do proxecto toda ela vencellada a fontes, brañas, humidais, lagoas...etc., que manteñen unha excelente conectividade ecolóxica e unha función ecosistémica fundamental para o mantemento da biodiversidade.

A mercantil promotora non avalia a calidade das masas de auga afectadas polo proxecto. Non existe estudo algún sobre a importancia dos ríos, regatos e a conectividade ecosistémica dos corredores fluviais da área de afección do proxecto. Non se miden os caudais dos cauces afectados e non se garante a integridade dos acuíferos e das masas de auga soterradas. Tamén se obvia a calidade destas.

– O vial de acceso ao aeroxerador SOL-04 cruza o río de Cerdeiros, tributario do río Traveso. – 146 m do vial de acceso ao aeroxerador SOL-05 sitúase sobre a zona de policía dun arroio sen nome, tributario do río Buxán.

– 138 m do vial de acceso ao aeroxeradores SOL-02 e SOL-01 sitúase sobre a zona de policía dun arroio sen nome, tributario do rego Castrexo.

– Parte da plataforma de montaxe do aeroxerador SOL-1 sitúase sobre a zona de policía do rego Castrexo.

– O camiño de acceso ao apoio 6 da liña de evacuación PE Solpor cruza sobre o río Través. Os últimos 177 m do tramo da liña de evacuación transcorre sobre a zona de policía do Río Traveso.

Indica a mercantil promotora que:

– *As distancias existentes entre os cursos fluviais cartografados e as infraestruturas de nova construción máis próximas na zona estudada son:*

♣ *En torno os 107 m ao sur do aeroxerador SOL-01 localízase o Rego Castrexo.*

♣ *O aeroxerador SOL-02 sitúase entre o Rego Castrexo a unha distancia en torno os 137 m ao oeste, e un arroio sen nome tributario do mencionado rego, distando en torno os 142 m ao leste.*

♣ *En torno os 213 m ao suroeste do aeroxerador SOL-03 sitúase un arroio sen nome tributario do rego Castrexo.*

♣ *En torno os 190 m ao nordés do aeroxerador SOL-04 pasa un arroio sen nome tributario do Río Traveso.*

♣ *En torno os 215 m ao sur do aeroxerador SOL-05 localízase un arroio sen nome tributario do Río Buxán.*

Na praxe a afección aos recursos hídricos son máis que evidentes, porque as infraestruturas afectan de forma irreversible aos leitos, ás súas nascencias, ás brañas e humidais nos que se asentán...etc.

☞ **Afección severa e prexuízos irreversibles para o sistema de brañas e humidais da zona de afección do proxecto:**

O parque prevese a súa instalación nunha zona e brañas, humidais, lagoas, turbeiras...etc. e esta afección prevese permanente e irreversible. Por exemplo:

- ✚ Lago Meirama ou Lagoa de Cerceda
- ✚ Encoro de Vilasenín ou San Cosmade (1110121)
- ✚ Encoro de Vilagudín (1110124)
- ✚ Encoro de Pumariño (1110122)
- ✚ Veigas do Peñasco (1110021)
- ✚ Cova de Foucellas (1110307)
- ✚ Brañas de Valga, parroquia de Visantóña (Mesía)

Pero ademais existen outros moitos humidais e brañas afectados directamente polas infraestruturas do proxecto e que a mercantil obvia como:

✚ A Braña	✚ Brañas as Cavadas
✚ Brañas do Folgar	✚ Brañas de Pumariño
✚ Brañas das Camposas	✚ Brañas do Carregal
✚ Brañón	✚ Brañas Longas
✚ Braña Vella	✚ Brañas Redondas
✚ A Lagoa	✚ Braña Ancha
✚ As Lagoas	✚ Brañas das Pombas
✚ Brañas das Pías	✚ Brañas das Ínsuas
✚ Brañas de Alonso	✚ Brañas das Gandariñas
✚ Brañas de Bouza Fonte	

Cómpre ter en conta que as infraestruturas afectan de forma irreversible a estes espazos. Ademais os aeroxeradores aséntanse practicamente sobre humidais, brañas e lagoas. A propia toponimia xa indica que estamos en presenza de humidais, brañas e Lagoas. A afección aos recursos hídricos é irreversible. As importantes remocións de toneladas de terra para a instalación das cimentacións e plataformas dos aeroxeradores pode romper acuíferos e afectar seriamente ás masas de auga soterradas. Os humidais son fontes de vida, xa que o 40 % das especies do mundo viven ou se reproducen nestes espazos. Tamén son fonte de auga limpa e de alimento, de feito, unha de cada sete persoas depende dos humidais para o seu sustento. Os servizos que brindan os humidais son incalculables e insubstituíbles.

Centos de hectáreas de lagoas, lagos, brañas, xunqueiras, bosques húmidos e turbeiras están en serio risco de desaparición por mor da expansión denscontrolada de eólicos en Galicia. En Galicia só hai 5 humidais protexidos ao abeiro do Decreto 110/2004, do 27 de maio. Posteriormente no ano 2008 a Xunta de Galicia aprobaba o Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o Inventario de humidais de Galicia, vixente na actualidade. desde o ano 2008, data de creación do Inventario como rexistro público de consulta dos humidais, a Xunta abandonouno por completo e non se molestou en inventariar debidamente os humidais galegos incumprindo de cheo a Directiva 2000/60/CE, pola que e establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas (en diante DMA).

O obxectivo ambiental da DMA é “establecer un marco para a protección das augas superficiais continentais, as augas de transición, as augas costeiras e as augas subterráneas que preveña todo deterioración adicional e protexa e mellore o estado dos ecosistemas acuáticos e, con respecto ás súas necesidades de auga, dos ecosistemas terrestres e humidais directamente dependentes dos ecosistemas acuáticos”.

A inscrición dun humidal no Inventario de humidais de Galicia deixará constancia, como mínimo da súa dentificación, denominación e descrición, codificación e denominación do humidal, descrición xeral do humidal, tipoloxía, localización e superficie, localización xeográfica, administrativa e hidrolóxica, superficie do humidal, hábitats, vexetación e flora, fauna, réxime de protección, plans e medidas de conservación, estado de conservación e cartografía.

Ao non delimitarse debidamente os humidais do Inventario dificilmente se poden identificar, controlar e moito menos cumprir cos obxectivos de calidade destas masas de auga que esixe a DMA e por tanto, xa non habería ningún obxectivo ambiental que cumprir, abandonando a súa sorte estes espazos que prestan grandes e valiosos servizos ecosistémicos.

O desleixo da Xunta de Galicia con respecto aos humidais e de tal envergadura que na praxe a cidadanía ten que pasar polo que indican as empresas nos proxectos, sen poder constatar a veracidade do que neles se realta. As obras de construción dos parques eólicos sobre estes espazos ou con afección aos mesmos, provoca a desaparición dos valores naturais destes. A apertura de viais, as cimentacións dos muíños, as gavias de cabreado, a construción das subestacións eléctricas, as liñas de evacuación e os centros de seccionamento están a provocar a fragmentación e drenaxe destas zonas húmidas con un impacto ambiental irreversible e inasumible nunha época de crise climática como a actual.

As turbeiras son importantes sumidoiros de carbono e por tanto son cruciais para facer fronte a unha emerxencia climática que está a acelerar a perda de biodiversidade. Os humidais están a desaparecer máis rápido que ningún outro ecosistema e a implantación de parques eólicos non seu ámbito xeográfico non é a solución adecuada para contribuír ao cambio climático. Existen numerosas zonas de humidais, xuncais, brañas e lagoas e directamente afectadas polos aeroxeradores. En consoancia co artigo 21 da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, relativo á consideración do cambio climático na planificación e xestión territorial e urbanística, así como nas intervencións no medio urbano, na edificación e nas infraestruturas do transporte, os humidais, as brañas e as lagoas, ao igual que as nascencias dos ríos deberan ser consideradas zonas de sensibilidade e exclusión de infraestruturas eólicas, pola súa importancia para a biodiversidade, conectividade e provisión de servizos ecosistémicos.

☞ **Os ríos de Mesía na Rede Natura 2000**

O curso fluvial máis importante con respecto ao seu caudal é o río Tambre, que pasa polas parroquias de Castro e Boado. Os máis importantes en canto a tramos percorridos no concello son o Samo e o Maruzo que son afluentes do anterior.

Parte das ribeiras do río Traveso, do Samo e do Tambre ao seu paso polo concello de Mesía están incluídas dentro da Zona Especial de Conservación (ZEC) Río Tambre, que forma parte da Rede Natura 2000, unha rede europea para protexer o noso patrimonio natural. Este espazo acolle algunhas formacións densas e ben conservadas do bosque de ribeira galaico-portugués onde domina o ameneiro, que é acompañado polo salgueiro e o freixo. Nalgunhas zonas este bosque mestúrase e dá paso a pequenas carballeiras, que se sitúan algo máis elevadas, constituídas por carballos, sanguíños e acivros, entre outras árbores. Baixo as augas correntes moderadamente profundas numerosas plantas como as espigas de auga, a herba lameira e o pé de boi forman pradarias somerxidas que constitúen un dos hábitats característicos destes ríos. As súas beiras acollen tamén o marteliños *Narcissus cyclamineus*, unha planta considerada de interese comunitaria para a conservación pola Rede Natura, que é un endemismo de Galicia e norte de Portugal e que se encontra ameazado.

Estas ribeiras acollen invertebrados ameazados en Europa e considerados como especies de interese comunitario como o caracol de Quimper, a lesma galaico-irlandesa, a vacaloura, ou a donceliña de mercurio, un cabaliño do demo que mantén neste espazo natural poboacións de grande importancia a nivel estatal. Nas súas augas encontran refuxio a troita común ou a boga do Douro, un peixe continental endémico de interese. As ribeiras húmidas acollen á píntega rabilonga, un anfibio de interese comunitario que é unha pequena xoia da nosa fauna e que só vive no noroeste da península Ibérica, ou mamíferos de gran querenza polas augas limpas como o auganeiro ou a lontra, ambos tamén de interese comunitaria. Aves como o picapeixe, o merlo rieiro, a lavandeira real, o lavanco e a garza real encontran refuxio e alimento nas súas augas mentres no bosque de ribeira e nas carballeiras rebolen pequenos paxaros como papuxas, picafollas, ferreiriños,....

☞ **Afección severa e irreversible ao benestar das familias que viven, residen e traballan nos núcleos rurais afectados:**

Cómpre ter en conta que a mercantil promotora só avalía as afeccións, e aínda así de maneira insuficiente, para as poboacións máis próximas e obviando o resto de núcleos que están dentro da poligonal do parque, entendendo esta como a superficie afectada por este. A altura dos aeroxeradores e a súa proximidade aos núcleos habitados implica unha particular afección sobre o benestar e a saúde das familias afectadas. Cómpre indicar tamén a presenza doutros parques eólicos na entorna, que tamén se atopan na cunca visual deste parque, coa conseguinte acumulación de afeccións. A mercantil promotora recoñece impactos significativos para os núcleos de poboación afectados polo proxecto do parque eólico Solpor como: ruidos das voaduras puntuais durante a fase de execución do parque, contaminación acústica e electromagnética durante o funcionamento, ou efecto de

“sombra” das pás, alteracións das sinais de radio e televisión... etc. Ao que hai que engadir o impacto paisaxístico co que hai que convivir o resto da vida... Afección moi severa a núcleos como:

- ☐☐Uzás, a 706 m
- ☐☐Queiroa de Arriba, a 730 m
- ☐☐O Vilar, a 790 m
- ☐☐A Ribeira, a 933 m
- ☐☐A Pedreira, a 994 m
- ☐☐O Porto, a 1.026 m
- ☐☐Queiroa de Abaixo, a 1.111 m
- ☐☐Faramilláns, a 1.114 m
- ☐☐A Barcula, a 1.150 m
- ☐☐Xernarde, a 1.162 m
- ☐☐As Corredoiras, a 1.328 m
- ☐☐Covelo, a 1.446 m

- ☐☐A posición SOL-01 atópase a 719,2 m. do pobo de Uzás, á 943,2 m. de Cernadas e a 986,7 m. do núcleo rural de Barcula.
- ☐☐A máquina SOL-02 dista 754,7 m. da poboación de Uzás.
- ☐☐O aeroxerador SOL-03 atópase a 704,5 m. de Vilar.
- ☐☐A máquina SOL-04 sitúase a 994,8 m. da poboación de Vilar e a 863,8 m. da Ribeira.
- ☐☐O aeroxerador SOL-05 atópase a 710,5 m. do núcleo rural Queiroa de Arriba.

A infraestrutura proxectada emprázase nas parroquias de Ardemil e Vilamaior no municipio de Ordes, e as parroquias de Visantofña e Olás no municipio de Mesía.

O proxecto afecta de forma severa e irreversible ás familias de núcleos como: parroquia de Santiago de Vilamaior, A Igrexa, O Campo do Sino, O Monte, A Pedreira, As Corredoiras, O Xiao, O Piñeiro, As Calles, Mandás, Soutelo, parroquia de San Lourenzo de Olas, Cima de Vila, A Carballa, Gudín, Busto, Ermida de San Cidre, Muíño do Batán, Queiroa de Abaixo, Queiroa de Arriba, A Valga, A Telleira, Covelo, A Ribeira, A Carballeira, Capela de San Pedro, Escaravella, A Calzaa, O Castro, parroquia de San Martiño de Visantofña, As Brañas de Valga, Adrán, O Piñeiro, Vilanova, Covelo, Os Pinos, parroquia de San Miguel de Filgueira de Traba, Os Acivos, O Pousadoiro, O Curro, Vorducedo Grande, Vorducedo Pequeño, Ferrás, O Penedo, O Seixo, Parroquia de San Lourenzo de Bruma, A Malata, A ribela, O Campo, O Camiño Inglés, As Travesas, A Mella, O Lago, Castromaior ou Coto da Cerca, parroquia de Vizoño, heliporto de Castromaior, Ermida de San Roque, Seble, Casa do Porto, Capela da Nosa Señora a Quinta Angustia, O Canedo, O Mesón do Vento, Morgade, A Filgueira, A Salgueira de Arriba, O Camo da Festa, O Loureiro, O Lamagal, parroquia de San Pedro de Ardemil, Cabeza de Lobo, Achán, A Reboira, O Castro, A Carreira, Xernarde, Gonzón, Castrelos, As Mámoas, A Fraga, O Porto, O Monte, O Lago, A Mella, A Dina, A Piolla, Faramilláns, Cernaas, Uzás, O Aneiro, O Pomariño, A Canle, O Pereiro, A Bouciña, Os Lameiros, Capela de San Xosé, Os Ramos, A Rúa, Esmoris, parroquia de San Paio de Buscás, A Costa, Vilariño, A Gorita, Santa María de Beán, Nouche, A Viña, O Souto, Os Carrás, Vilasuso, Recouso, parque empresarial de Ordes, Casas Novas, Carballedo, As Pombas, A Calle, Sar, A Rúa, As Casillas, A Senra, Blanca, Lavandeira de Arriba, Lavandeira de Abaixo, Altiboa, Cercedo...etc.

Cómpre lembrar que o proxecto prevé a instalación de 5 muíños de case 200 metros de altura. O tramo da liña de evacuación que entra neste proxecto ten 6 apoios + pórtico + apoio 22 da LAT 132 KV Gasalla-Mesón con unha lonxitude de 709,57 metros. A lonxitude dos viais do parque son de 6.15 km.

Ao leste da autoestrada AP-9 queda situado o aeroxerador SOL-05 e a Torre de Parque e ao oeste da autoestrada AP-9 quedan situados o resto dos aeroxeradores que compoñen o Parque Eólico Solpor, con un impacto visual e paisaxístico inasumible e contribuindo e agrandando o feísmo paisaxístico e a fragmentación dos hábitats e a perda de biodiversidade, afectando de maneira moi severa ás familias que viven, residen e/o traballan nos núcleos rurais afectados. Cómpre ter en conta que o proxecto afecta paisaxísticamente a Cerceda, Carral, Abegondo, Oza-Cesuras, Curtis, Sobrado, Vilasantar, Boimorto, Mesía, Frades e Ordes, todos eles pertencentes á Provincia da Coruña.

Para o estudo das sinerxías a empresa só tivo en conta un buffer de 5 quilómetros, o cal é manifestamente insuficiente, tendo en conta que os muíños serán visibles incluso desde A Coruña e case todo o Camiño Inglés. A mercantil só fala das sinerxías producidas por 8 parques eólicos e 45 muíños con un número de liñas eléctricas asociadas de 24.

Pero na realidade e como xa se indicou anteriormente hai moitos máis parques eólicos fóra do buffer escollido pola empresa e que producen impacto directo no ámbito de afección do proxecto.

- ✚ PE Meirama
- ✚ PE das Encrobas
- ✚ PE Monte Inxeiro
- ✚ PE Alto dos Borrillos
- ✚ PE Monte de San Bartolomé
- ✚ PE Solpor
- ✚ PE Gasalla
- ✚ PE Legre
- ✚ PE Abrente
- ✚ LATS do NÓ MESÓN DO VENTO

Outros parques eólicos na entorna do proxecto:

- ✚ 1. Pes Inditex (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 2. Pes Arteixo (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 3. Monteagudo (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 4. Pes Laracha (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 5. Pedrarrubia (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 6. Carboeiro (PE en Tramitación)
- ✚ 7. Picoto (PE en Tramitación)
- ✚ 8. Pena Galluda (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 9. Coto Loureiro (PE en Tramitación)
- ✚ 10. Pico Cerdeira (PE en Tramitación)
- ✚ 11. Pes Cerceda (PE en explotación o autorizado)
- ✚ 12. Meirama (PE en Tramitación)
- ✚ 13. Monte Inxeiro (PE en Tramitación)
- ✚ 14. Solpor (PE en Tramitación)
- ✚ 15. Gasalla (PE en Tramitación)
- ✚ 16. Xalo (PE en Tramitación)

Ao anterior hai que engadir o impacto económico negativo xa que fragmenta ás explotacións agro-gandeiras e forestais repercutindo negativamente na calidade destas e no benestar dos animais das granxas próximas.

Mesía é un dos concellos de Galicia con máis explotacións gandeiras.

☞ **ÉXODO POBOACIONAL PARELLO Á INSTALACIÓN DE INDUSTRIAS AGRESIVAS COA ENTORNA E CO MEDIO AMBIENTE. PRESIÓN INDUSTRIAL EXCESIVA:**

Impacto non avaliado pola mercantil promotora. O interese público e a utilidade social do proxecto carece de base e xustificación. Así o acredita o forte rexeitamento social á instalación masiva de parques eólicos nos núcleos rurais de Galicia. Nun rural no que a Xunta de Galicia permiten inzar muíños en calquer lugar como así o acredita o feito de que na mesma área xeográfica existan máis instalacións eólicas.

***Ausencia dun inventario ambiental serio e cumprindo co esixido no artigo 35 e Anexo VI da Lei 21/2013, do 9 de decembro, de avaliación ambiental: deficiencia do estudo da fauna, da flora, da biodiversidade...**

***A promotora obvia a importancia microlóxica da área de afección do proxecto.**

***A promotora obvia a importancia económica e ambiental da apicultura do lugar de afección do proxecto.**

*** A promotora obvia a importancia do cultivo da castaña e dos soutos.**

VULNERACIÓN FLAGRANTE DA LEI 7/2012, DE 28 DE XUÑO DE MONTES DE GALICIA. ELIMINACIÓN DA MULTIFUNCIONALIDADE DO MONTE.

O monte é un sector estratéxico na economía galega que contribúe a mitigar o cambio climático e á descarbonización da economía. Aspecto non avaliado pola promotora. A mercantil promotora non avalía o impacto da estación eólica e as súas infraestruturas de evacuación sobre o benestar das familias dos núcleos habitados e o posible éxodo poboacional que se pode dar derivado da mancha de estacións eólicas que hai no territorio e outras infraestruturas, que dificultan a vida no rural e a sustentabilidade e viabilidade das explotacións forestais e agro – gandeiras (fomentando o feito coñecido como despoboamento do rural ou España baleirada). A este respecto debera informar a Dirección Xeral Xeral de Defensa do Monte da Consellería de Medio Rural da Xunta de Galicia e á luz da exposición de motivos e o artigo 5 da Lei 7/2012, de 28 de xuño se informe sobre a prevalencia do uso forestal sobre o uso eólico e a incompatibilidade deste, dentro da superficie afectada pola poligonal do parque eólico, en tanto en canto como ben di a exposición de motivos da referida lei, o monte galego é unha fonte de riqueza que xera emprego estable, descarboniza a economía, cumpre co protocolo de Kioto e realiza unha contribución importante ao PIB galego.

Como ben indica o artigo 25 da Lei 7/2021, do 20 de maio, de cambio climático e transición enerxética, relativo ao “Desenvolvemento rural: política agraria, política forestal e enerxías renovables”:

“O Goberno incorporará na aplicación da Política Agraria Común, así como noutras estratexias, plans e programas en materia de política agraria e de desenvolvemento rural, e no Plan Forestal Español, medidas encamiñadas a reducir a vulnerabilidade ao cambio climático dos chans agrícolas, dos montes e dos chans forestais e para facilitar a preservación dos mesmos, entre elas, a elaboración dun mapa de vulnerabilidade, así como a avaliación e promoción de sistemas agrícolas e prácticas de xestión forestal sostibles para aumentar a súa resiliencia fronte ao cambio climático, que fomentarán en todo caso as sinerxias coa redución de emisións de gases de efecto invernadoiro nestes ecosistemas”.

LEI 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia.

Exposición de motivos

O monte, ademais da importancia económica e social referenciada en Galicia, ten unha función medioambiental que se recoñece e acrecenta progresivamente. A relación da sociedade galega co monte evolucionou considerablemente desde o último terzo do século pasado, xerando unha nova configuración baseada na esixencia do desenvolvemento sustentable e do aproveitamento racional dos recursos forestais. Así, os bosques aparecen como un elemento básico da estratexia ambiental como reservorios e depósitos de fixación de carbono, que chegan a fixar hoxe máis de 42 millóns de toneladas, o que os converte en piares fundamentais para o cumprimento dos compromisos adquiridos no protocolo de Quioto.

O monte é, ademais, un espazo que determina a paisaxe e a identidade da nosa comunidade, ao tempo que ten un compoñente social de recreo, de lugar de encontro, lúdico e de gozo dos cidadáns. A lei trata de compatibilizar a funcionalidade medioambiental, social e estética do monte, cuxos beneficios intanxibles son aproveitados por toda a sociedade, e uns lexítimos beneficios directos que corresponden aos seus titulares. De aí que a lei persiga, como un dos seus obxectivos fundamentais, adaptar a realidade forestal galega ás esixencias, cada vez maiores, dunha sociedade, madura e moderna, como a de Galicia, que debe cohonestarse cos dereitos á percepción de rendas, froitos e utilidades dos propietarios forestais e dos silvicultores.

Artigo 5. Función social dos montes

1. Os terreos forestais galegos constitúen un recurso estratéxico que deberá contribuír ao desenvolvemento socioeconómico de Galicia, xerando rendas e emprego na Comunidade Autónoma mediante un aproveitamento sustentable dos seus recursos e servizos.
2. Os montes desenvolven unha función social relevante, nos termos do artigo 4 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes.
3. A consellaría competente en materia forestal promoverá a dispoñibilidade de montes ou terreos forestais para fins sociais, educativos, ambientais e recreativos, compatibilizados coa súa potencialidade e utilización forestal.

4. A conservación, a expansión e o aproveitamento das masas forestais, segundo os criterios de xestión forestal sustentable e o disposto nesta lei, son de interese público, sen prexuízo do réxime da propiedade.

E cómpre ter moi en conta o artigo 4 da Lei 43/2003, que indica:

“Artículo 4. Multifuncionalidad de los montes.

Los montes, independientemente de su titularidad, desempeñan una función social relevante, tanto como fuente de recursos naturales y sustento de actividades económicas como por ser proveedores de múltiples servicios ambientales, entre ellos, de protección del suelo y del ciclo hidrológico; de fijación del carbono atmosférico; de depósito de la diversidad biológica y como elementos fundamentales de la conectividad ecológica y del paisaje.

El reconocimiento de estos recursos y externalidades, de los que toda la sociedad se beneficia, obliga a las Administraciones públicas a velar en todos los casos por su conservación, protección, restauración, mejora y ordenado aprovechamiento”.

Polo tanto,

O uso forestal e a funcionalidade actual dos montes afectados pola parque eólico Solpor prevalecen sobre o uso previsto no proxecto eólico citado e RESULTA INCOMPATIBLE a actual utilidade e funcionalidade dos montes cos usos eólicos previstos.

☞ **AFECCIÓN SEVERA E PREXUIZOS SERIOS E IRREPARABLES PARA AS EXPLOTACIÓNS AGRO-GANDEIRAS DA ÁREA DE AFECCIÓN DO PROXECTO:**

A estación eólica e as súas infraestruturas de evacuación fragmentan as explotacións agro –gandeiras coa conseguinte perda da base territorial destas e a perda de rendementos. A fragmentación que produce a infraestrutura eólica resulta incompatible cos obxectivos da Política agraria comunitaria (PAC). A empresa promotora non avaliou os impactos do proxecto sobre estas explotacións económicas e como repercute a estación eólica nas economías familiares dos núcleos afectados.

É por tanto un proxecto industrial agresivo non só coa paisaxe senón tamén incompatible co medio de vida e o benestar das familias porque implica unha transformación severa e incluso agresiva para o seu sustento económico e á base das economías familiares do rural afectado.

☞ **Prexuízos significativos e danos irreversibles para os hábitats prioritarios e de interese comunitario:**

4030 Brezais secos europeos, 4020* Brezais húmidos atlánticos de zona tépedas de Erica ciliaris e Erica tetralix, 4090 Brezais oromediterráneos endémicos con aliaga, 9230 Carballeiras galaicoportugueses con Quercus robur e Quercus pirenaica, 8230 Rochedos silíceos con vexetación pioneira 91E0* Bosques aluviais de Alnus glutinosa e Fraxinus excelsior 3110 Augas oligotróficas cun contido de minerais moi baixo 6230* Formacións herbosas con Nardus 8220 Ladeiras e saintes rochosos silíceos con vexetación casmofítica 3150 Lagos e lagoas eutróficos naturais, con vexetación Magnopotamion ou Hydrocharition 5110 Formacións estables xerotermófilas de Buxus sempervirens en pendentes rocosas, 6430 Megaforbios eutrofos higrófilos das orlas de chaira e dos pisos montano a alpino, 3170* Estanques temporais mediterráneos.

O proxecto elimina de forma irreversible unha parte importante destes hábitats vulnerando de forma flagrante a normativa que obriga a súa preservación nun estado de conservación favorable. Cómpre lembrar que o proxecto prevé a instalación de 5 muiños de case 200 metros de altura. O tramo da liña de evacuación que entra neste proxecto ten 6 apoios + pórtico + apoio 22 da LAT 132 KV Gasalla-Mesón con unha lonxitude de 709,57 metros. A lonxitude dos viais do parque son de 6.15 km.

Pero ademais están as afeccións e danos irreversibles que outros proxectos producen sobre hábitats prioritarios e de interese comunitario:

4030 - 4090 10.020 metros cadrados PE Monte San Bartolomé
4020* 667 metros cadrados PE Legre
4020* - 4090 3.465 metros cadrados PE Solpor
4020* - 4030 – 4090 10.020 metros cadrados PE Alto dos Borrillos
4030 6.927 metros cadrados PE Abrente

4020* - 4030 - 4090 metros cadrados 150 LAT Gasalla-Mesón
1150* - 3110 - 5110 - 91E0* LAT Gasalla-Mesón
3110 - 4020* LAT Abrente-Gasalla

Cómpre lembrar que o buffer escollido pola empresa é dun radio de tan só 5 km, polo que en absoluto é suficiente.

Polo tanto a fragmentación de hábitats e a perda de biodiversidade é irreparable. O impacto ecolóxico das instalacións é inasumible nunha época de crise climática acelerada como a actual. Por enriba do deterioro irreversible ou eliminación definitiva de hábitats, as instalacións tamén afectan aos recursos hídricos.

Ao anterior hai que engadir o impacto do proxecto de solución de evacuación conxunta dos parques eólicos do clúster e das súas infraestruturas de evacuación, obviados pola mercantil promotora.

Prexuízos significativos e irreparables para o bosque de ribeira e o bosque autóctono galego ou ancient wood:

****Vulneración flagrante da Directiva 92/43/CEE, relativa á Conservación de Hábitats Naturais e da Fauna e Flora Silvestres.**

“Artigo 2 1. A presente Directiva ten por obxecto contribuir a garantir a biodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres no territorio europeo dos Estados membros ao que se aplica o Tratado. 2. As medidas que se adopten en virtude da presente Directiva terán como finalidade o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, dos hábitats naturais e das especies silvestres da fauna e da flora de interese comunitario”.

No presente proxecto a afección aos bosques aluviais de *Alnus glutinosa* e *Fraxinus excelsior* Hábitat 91E0* é moi preocupante, xa que implica a eliminación irreversible de exemplares, contrariamente ao que prescribe a Directiva citada.

Pero tamén é moi preocupante a afección severa e irreversible ás Carballeiras galaico-portuguesas con *Quercus robur* e *Quercus pyrenaica* 9230, hábitat non prioritario pero que igualmente existe o deber das Administracións públicas do seu mantemento nun estado de conservación favorable. A afección máis importante e severa prodúcese sobre dos numerosos cauces innominados afectados polas infraestruturas e que están sen codificar.

☞ Prexuízos irreversibles para o Lobo e para a viabilidade da especie derivados da instalación das infraestruturas do parque eólico Solpor. Afección aos seus puntos de encame e puntos de encontro lobeiros.

O proxecto afecta directamente a zonas de encame e puntos de encontro da especie. Así o demostra non só a realidade física senón tamén os numerosos topónimos que referencian a presenza lobeira na zona como Monte do Lobo, Coto do Lobo, Cabeza do Lobo...etc. Existen multitude de referencias á presenza dos puntos de encontro lobeiros e testemuñas desta realidade. Neste sentido estes proxectos afectan directamente e de forma irreversible aos hábitats da especie. Falla de avaliación por parte da promotora. Pero esta avaliación deberá ser previa á ubicación dos parques eólicos. Hai que ter en conta que a corta de matogueira e a ocupación do terreo ten impactos significativos para a especie. Polo tanto, antes de escoller o emprazamento do parque xa se debera prever estes puntos de encame e de encontros lobeiros. O parque eólico Solpor e as súas infraestruturas prevé a eliminación destes puntos de encontro e encame causando prexuízos irreversibles para a especie. Non se seguiron os criterios dos expertos que indican:

“• Na fase de planificación dun novo parque eólico (fase proxecto) consúltense as fontes dispoñibles acerca da presenza de mandas de lobos na zona. Desta maneira, tendo en conta os requirimentos da especie e o que se coñece do efecto dos parques eólicos sobre os lobos, poden minimizarse, e mesmo, evitarse impactos negativos sobre este cánido, modificando a disposición das infraestruturas e alonxando estas dos puntos de encame e puntos de encontro das mandas de lobos.

• É conveniente que durante a planificación dun parque eólico identifiquense as principais manchas de vexetación arbustiva e evítese, na medida do posible, a súa fragmentación e destrución”.

A totalidade das infraestruturas eólicas fragmentan os hábitats das especies producindo prexuízos significativos para unha especie de marcado carácter territorial. Os lobos son TERRITORIAIS, e os lobos que nun territorio alleo no que non estean abertos a aceptar elementos novos, serán eliminados. O 70% dos lobos que morren por causas naturais o son por esta causa.

O Convenio de Berna relativo á Conservación da Vida Silvestre e o Medio Natural de Europa, foi asinado en Estrasburgo (Francia) en 1979. Este convenio incluíu ao lobo no Anexo II “Especies de fauna estritamente protexidas”, constando as prohibicións correspondentes no seu art. 6. Este Convenio debe o seu valor a tres características fundamentais: o seu carácter xeneralista, a concepción da lista 9 única de especies e a incorporación da política conservacionista na planificación económica.

O artigo 56 da Lei 42/2007 de Patrimonio Natural e da Biodiversidade establece a protección para todas as especies amparadas por tratados e convenios internacionais, como o de Berna, ratificado por España, polo que en caso de non ter dita consideración estaríamos ante un incumprimento flagrante das obrigacións derivadas do Convenio de Berna, e da subseguente Directiva Hábitats 92/43/CEE, en relación a unha especie protexida e de interese comunitario como o Lobo.

Ao anterior hai que engadir os impactos dos parques eólicos que promove o Clúster empresarial e as súas liñas de evacuación asociadas.

☞ **Prexuízos significativos e incompatibles coa avifauna:**

Circus pygargus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: “Vulnerable”

Catálogo Nacional de Especies Ameazadas: “Vulnerable”

Circus cyaneus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: “Vulnerable”

Especie en Réxime de Protección Especial

Circaetus gallicus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Hieraaetus pennatus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Milvus migrans

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Aegypius monachus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Nacional de Especies Ameazadas:

“Vulnerable” *Gyps fulvus*

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Falco peregrinus

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Falco columbarius

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Especie en Réxime de Protección Especial

Bubo bubo

Status de protección legal: Anexo I Directiva Comunitaria 2009/147/CEE

Catálogo Galego de Especies Ameazadas: “Vulnerable”

Especie en Réxime de Protección Especial

Existe unha especial afección para:

Lucanus cervus

Accipiter gentilis

Tyto alba

Myotis myotis

Accipiter nisus

Strix aluco

Myotis mystacinus

Buteo buteo

Athene noctua

Nyctalus leisleri

Circaetus gallicus

Barbastella barbastellus

Pipistrellus pipistrellus

Falco peregrinus

Eptesicus serotinus

Plecotus auritus

Falco subbuteo

Hypsugo savii

Plecotus austriacus

Falco tinnunculus

Myotis daubentonii

Rhinolophus ferrumequinum

Milvus migrans

Myotis escaleraei

Rhinolophus hipposideros

Pernis apivorus

Myotis emarginatus

Tadarida teniotis

Otus scops

O carácter continental e as elevadas precipitacións que se rexistran neste área favorecen a existencia de herbais húmidos e zonas higróturbosas que albergan poboacións importantes de *Bufo calamita*, *Ra temporaria* e *Discoglossus galganoi*.

Destacan as especies de *Triturus helveticus*, *Ra Temporaria* e *Chioglossa lusitanica* por estar incluída no Catálogo Nacional de Especies Ameazadas.

Especial atención merece tamén *Hyla arborea* (rá de Santo Antón) por ser unha das especies que está a sufrir unha maior regresión debido á alteración do seu hábitat. É unha especie vulnerable e precisa de espazos pouco alterados tanto acuáticos como terrestres.

Outros anfibios importantes son *Bufo calamita*, *Discoglossus galganoi*, *Alytes obstetricans* e a Rá ibérica considerados como especies estritamente protexidas polo Convenio de Berna.

Dentro deste grupo destacan as especies de *Lacerta schreiberi* e *Coronella austriaca* por estar considerada como especies estritamente protexidas polo Convenio de Berna.

Un plan de seguimento de avifauna non é unha medida correctora. Moitas destas especies ostentan figuras legais de protección que poñen de manifesto a importancia da súa conservación eficaz e efectiva.

☞ Flora en perigo de extinción

***Isoetes fluitans* (*Isoetes fluitans*)**

Descrición

Planta acuática, con talo moi curto do que xorden as frondes. Estas portan na súa parte basal os esporanxios.

É un feito heterospóreo, con macrosporas esféricas e verrugosas (484,6-730,74 mm) ou microsporas espinulosas con forma de media lúa (27,5-42,5 x 15-25 mm). As súas esporas desenvólense entre xullo e setembro. É unha planta hidrófila.

Hábitat

Crece nalgúns leitos fluviais sobre substratos silíceos e areosos de augas oligótrofas e ben oxixenadas (Romero & Onandia, 1995).

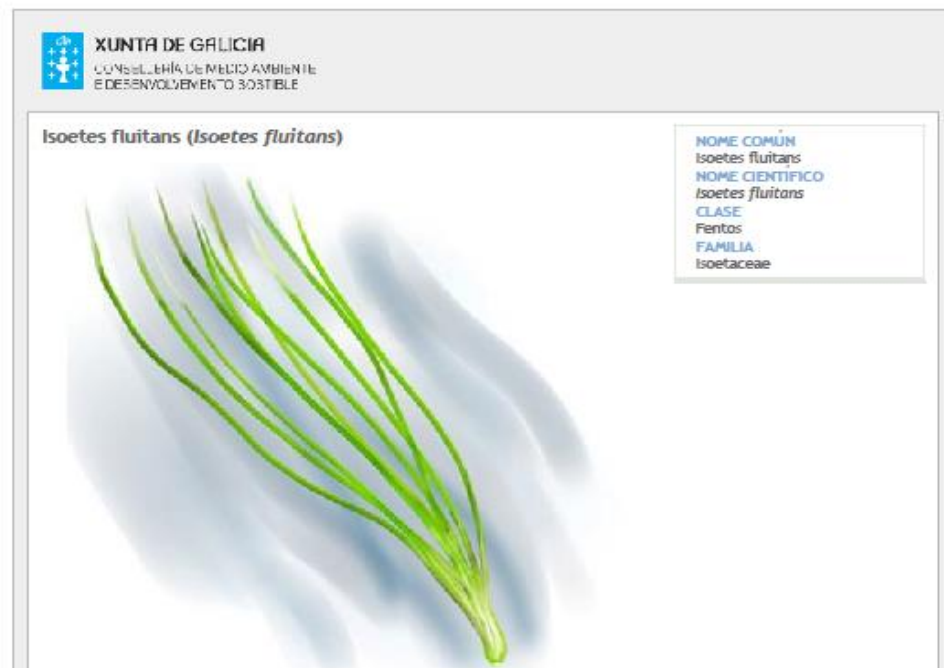
Estado de conservación

A poboación encóntrase moi fragmentada e ameazada. Os vertidos incontrolados aos ríos e outros factores como o desenvolvemento de infraestruturas de recreo (praias e paseos fluviais, etc.), a presión antrópica e a limpeza de leitos son as principais afeccións a que se ve sometida.

Categoría de conservación

En perigo de extinción.

Nome común *Isoetes fluitans* Nome científico *Isoetes fluitans* Clase Fentos Familia Isoetaceae

☞ **Afección severa ao patrimonio cultural e arqueolóxico e a súa descontextualización:**

GA15059010 MEDORRA DE FARAMILLÁNS

GA15059083 MÁMOA DO REGO CASTREXO

GA15059088 TÚMULO DOS MEANCOS 1

TÚMULO 01 TÚMULO DOS MEANCOS

O estudo patrimonial da promotora é moi deficiente. Contrariamente ao que se indica no estudo existen indicios máis que evidentes e razoables da existencia de máis patrimonio arqueolóxico. Así mesmo o indican topónimos e microtopónimos presentes na área xeográfica da instalación das infraestruturas como: A Cruz, Torreiros, As Coviñas, As Pías, As Medorras, Castros...etc.

Pero ademais, e posto que estamos a falar dunha área xeográfica de moitos regos, regatos e ríos, existen un bo número de pontellas nos portos existentes para o cruzamento dos ríos, canles, batáns, muíños de maquiá, portos e muíños. Un sinfín de patrimonio vencellado á grandeza dos recursos hídricos da zona de afección do proxecto e obviado pola mercantil promotora.

A promotora obvia o impacto sinéxico sobre o patrimonio da totalidade dos parques eólicos e as súas infraestruturas de evacuación.

☞ **En relación ao patrimonio cultural e a súa descontextualización derivada do parque eólico Solpor e os demais parques do mesmo ámbito xeográfico:**

Os Poderes Públicos están obrigados pola lei e as diferentes recomendacións e tratados internacionais ratificados polo Reino de España a unha actuación positiva, ampla e decidida na conservación, defensa e posta en valor dos Bens Culturais, Patrimoniais e Arqueolóxicos dado o seu carácter de bens inalienables de dominio público derivado da súa utilidade pública de máxima prevalencia fronte a calquera outra (Velasco, 2002).

Pero a súa vez, é deber inalienable por parte dos Poderes Públicos de protexer o contorno, ámbito, contexto, escenario ou ambiente dos bens culturais e arqueolóxicos evitando a súa descontextualización é un imperativo central repetido pola lexislación e os diferentes tratados e recomendacións internacionais sobre o patrimonio (Pose & Abuín, 2020). Nese sentido referenciamos a abordaxe desta cuestión que fai entre outras a Carta de Atenas de 1931, a Carta de Venecia de 1964, a Comisión Francischini de 1967, a Carta de Quito de 1967, a Convención da Unesco sobre Patrimonio Mundial de 1972, a Carta Europea do Patrimonio Arquitectónico de 1975 do Consello de Europa, a Recomendación de Nairobi de 1976, o Terceiro Simposio Europeo de Múnic de

1978, a Convención de Granada de 1985, a Carta de Cracovia de 2000, o Convenio de Florencia ou a Declaración de Xi'an de 2005.

Non cabe pois descontextualizar o patrimonio cultural nin desvencellalo da paisaxe como se fai no estudo de impacto ambiental.

☞ **Patrimonio cultural inmaterial: sen avaliar**

☞ **Prexuízos significativos e irreversibles para os chans e o medio ambiente:**

O chan é un recurso natural non renovable e finito cuxo proceso de formación tómase centos de anos. Son unha parte fundamental no equilibrio dos ecosistemas: funciona como filtro e amortiguador ao reter substancias, protexe as augas subterráneas e superficiais contra a penetración de axentes nocivos e transforma compostos orgánicos descompoñéndoos ou modificando a súa estrutura conseguindo a mineralización.

A implantación dos eólicos proxectados do parque eólico Solpor alteraría os ciclos bioxeoquímicos dos chans. A degradación que sofren os chans supón unha ameaza á capacidade deste recurso para satisfacer as necesidades das futuras xeracións.

A materia orgánica do chan ou humus é fundamental para manter a estrutura do chan, reter a auga necesaria, actuar como reserva nutritiva e imprescindible para manter a produtividade da terra. Certos usos do chan, como as cimentacións eólicas, diminúen de forma drástica o contido de materia orgánica do chan. As remocións de toneladas de terra que esixe a implantación do parque eólico proxectado non é cuestión baladí e eses chans non se van a recuperar polo que nun futuro, no caso de implantarse, teremos unha gran área de chan desertificada e erosionada de terro infértil.

Coa implantación das cimentacións dos parques, as excavacións e remocións de toneladas de terras durante a súa instalación, elimínase a materia orgánica dos chans e pérdese a produtividade destes. Non só se produce un cambio de usos (agrícolas de cultivo, de pasteiros ou forestais). Tamén se produce unha transformación urbanística non amparada legalmente, ao quedar os chans erosionados e perder de forma irreversible a súa produtividade orixinaria.

A Lei do chan de Galicia aposta na súa exposición de motivos pola protección territorial e, en particular, pola defensa e respecto do chan rústico, xa sexa pola afección ao dominio público ou pola presenza de valores merecedores de especial salvagarda. Así o indica literalmente:

“A Lei do chan aposta pola protección territorial e, en particular, pola defensa e respecto do chan rústico, xa sexa pola afección ao dominio público ou pola presenza de valores merecedores de especial salvagarda”.

O artigo 31 da citada lei referido a “Concepto e categorías” establece:

“1. Terán a condición de chan rústico:

a) Os terreos sometidos a algún réxime de especial protección, de conformidade coa lexislación sectorial de protección do dominio público marítimo-terrestre, hidráulico ou de infraestruturas, ou coa lexislación sectorial de protección dos valores agrícolas, gandeiros, forestais, paisaxísticos, ambientais, naturais ou culturais”.

Así, o artigo 34 da Lei 2/2006 do chan de Galicia indica respecto ao “Chan rústico de especial protección” que:

“4. Cando un terreo, polas súas características, poida corresponder a varias categorías de chan rústico, aplicaranse os distintos réximes de forma complementaria”, pero entendendo en base ao indicado na exposición de motivos da lei, que no caso de non poder complementarse prevalecerá aquel que máis protexa o chan rústico e en ningún caso, aquel que poida alterar de forma irreversible a funcionalidade deste como é o caso das infraestruturas eólicas proxectadas.

De feito, o artigo 35.2 indica que: *“Os restantes usos en chan rústico son usos prohibidos”,* sobre todo aqueles que alteren de forma irreversible a súa funcionalidade, como é o caso das remocións de terra descritas no proxecto do parque eólico Solpor.

Conclusión:

As infraestruturas do parque eólico Solpor resultan incompatibles cos usos e a fertilidade actual dos chans. As cimentacións do parque xunto coa remoción de toneladas de terra previstas para a súa implantación, altera de forma irreversible a cuberta vexetal e os recursos hídricos, producindo erosión da cuberta vexetal e a medio e longo prazo desertificación da área afectada, xa que, a

perda da cuberta vexetal e dos humidais converte aos chans nun recurso natural non renovable e finito perdendo a súa funcionalidade e aptitude agrícola, gandeira e forestal actual de xeito irreversible.

3.- ANÁLISE DOS PLANEAMENTOS URBANÍSTICOS MUNICIPAIS DOS MUNICIPIOS AFECTADOS POLO PARQUE EÓLICO SOLPOR

A mercantil promotora propón a modificación de cualificación urbanística e regulación detallada do uso pomenorizado para recalificalo como chan rústico de especial protección de infraestruturas.

De acordo co previsto no Artigo 34.4 da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do chan de Galicia, cando un terreo, polas súas características, poida corresponder a varias categorías de chan rústico de especial protección, aplicaranse os distintos réximes de forma complementaria, prevalecendo aquel que outorgue unha maior protección (que neste caso non é o chan de infraestruturas). **Polo tanto, desde o punto de vista urbanístico o proxecto do parque eólico SOLPOR SON INCOMPATIBLES. A promotora pretende unha recalificación urbanística non amparada legalmente en relación ao chan rústico.**

“Artigo 34.4. Cando un terreo, polas súas características, poida corresponder a varias categorías de chan rústico, aplicaranse os distintos réximes de forma complementaria”.

Ao anterior hai que engadir a prevalencia da protección ambiental do **Artigo 2 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade.**

“Artigo 2. Principios.

Son principios que inspiran esta lei:

f) A prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística e os supostos básicos da devandita prevalencia”.

A maior abondamento **hai que contar coa protección ambiental reforzada dá Directiva 92/43/CEE do Consello, do 21 de maio de 1992, relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres.** Hai hábitats prioritarios e hábitats de interese comunitario pero ambos os dous tipos gozan da protección do artigo 2 desta directiva, isto é:

1. A presente Directiva ten por obxecto contribuir a garantir a biodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres no territorio europeo dos Estados membros ao que se aplica o Tratado.

2. As medidas que se adopten en virtude da presente Directiva terán como finalidade o mantemento ou o restablecemento, nun estado de conservación favorable, dos hábitats naturais e das especies silvestres da fauna e da flora de interese comunitario.

Os hábitats naturais de interese comunitario requiren de zonas de especial conservación conforme á Directiva 92/43/CEE do Consello do 21 de maio de 1992 relativa á conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres. Non poden ser, por tanto, nin eliminados, nin degradados. A normativa citada indica expresamente que estes hábitats deben ser conservados e manterse nun estado de conservación favorable.

4.- A prevalencia da protección ambiental da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do Patrimonio Natural e da Biodiversidade.

“Artigo 2. Principios.

Son principios que inspiran esta lei:

a) O mantemento dos procesos ecolóxicos esenciais e dos sistemas vitais básicos, apoiando os servizos dos ecosistemas para o benestar humano.

b) A conservación e restauración da biodiversidade e da xeodiversidade mediante a conservación dos hábitats naturais e da fauna e flora silvestres. As medidas que se adopten para esa fin terán en conta as esixencias económicas, sociais e culturais, así como, as particularidades rexionais e locais.

c) A utilización ordenada dos recursos para garantir o aproveitamento sostible do patrimonio natural, en particular, das especies e dos ecosistemas, a súa conservación, restauración e mellora e evitar a perda neta de biodiversidade.

d) A conservación e preservación da variedade, singularidade e beleza dos ecosistemas naturais, da diversidade xeolóxica e da paisaxe (...).

f) A prevalencia da protección ambiental sobre a ordenación territorial e urbanística e os supostos básicos da devandita prevalencia.

g) A precaución nas intervencións que poidan afectar a espazos naturais ou especies silvestres”.

En virtude do anterior,

SOLICITA:

1.- O rexeitamento da solicitude da autorización administrativa previa, da autorización administrativa de construción, do estudo de impacto ambiental e do proxecto sectorial (proxecto de interese autonómico, PIA) do proxecto do parque eólico Solpor, nos concellos de Mesía e Ordes (expediente IN408A 2018/26), DOG Núm. 242, 20 de decembro de 2021 e a retirada definitiva de ambos os dous proxectos pola súa incompatibilidade cos valores ambientais, patrimoniais e paisaxísticos presentes na área de afección do proxecto e a falla de licenza social.

2.-SIRVAN AS PRESENTES ALEGACIONES COMO NOTIFICACION PREVIA DESTE ASUNTO, QUE VAI A SER OPORTUNAMENTE RATIFICADA PARA O CASO DE PROGRESO DA SOLICITUDE RELATIVA AO PARQUE EÓLICO SOLPOR (EXPEDIENTE IN408A 2018/26) E PROGRESO DA MESMA, DEBENDO OS PROMOTORES ENFRENTARSE AOS PROCEDIMENTOS XUDICIAIS QUE SE INICIEN (CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVOS E PENAS), ASÍ COMO, ÁS INDEMNIZACIONES QUE PROCEDAN, CON RESPONSABILIDADE SUBSIDIARIA DE QUEN AUTORIZA SEN TER EN CONTA OS DEFECTOS DOS QUE SE LLE PON EN COÑECEMENTO.

3.- Téñase en conta que o Inventario de Humidais de Galicia non recolle ningún humidal. Téñase en conta que ademais dunha impresionante e exclusiva biodiversidade, calcúlase que unha hectárea de turbeira pode almacenar entre 3 e 3,5 veces máis carbono que unha hectárea de bosque tropical, reducindo a emisión de gases de efecto invernadoiro e o quecemento global do planeta, polo que é fundamental a conservación destes sumidoiros e acumuladores de carbono.

4.- Téñase en conta que o Plan Sectorial Eólico de Galicia é un regulamento que non está adaptado a actual normativa de avaliación de impacto ambiental e que está desfasado, caduco e obsoleto e que carece de avaliación ambiental estratéxica ao igual que as súas modificacións, sendo esta preceptiva. Ademais, nunca chegou a publicarse íntegramente o seu texto e as correspondentes modificacións do mesmo no Diario Oficial de Galicia vulnerándose o artigo 9.3 da Constitución española (principio de publicidade das normas e principio de seguridade xurídica). Véxase ao efectos o INFORME DA COMISIÓN TÉCNICA TEMPORAL SOBRE ENERXÍA EÓLICA E PAISAXES CULTURAIS EN GALICIA DOI: 10.17075/icttseepc.2021, de decembro de 2021 elaborado polo Consello da Cultura Galega. <http://consellodacultura.gal/publicacion.php?id=4437>

5.- Acceso dixital, ao abeiro da Lei 27/2006, á documentación relativa ao seguimento ambiental do Plan Sectorial eólico de Galicia e ao programa de vixancia ambiental deste, tal e como indica o artigo 51 da Lei 21/2013, de 9 de outubro de avaliación ambiental de Galicia.

6.- A adopción da medida cautelar urxente consistente na suspensión temporal da eficacia do Plan Sectorial Eólico de Galicia e a paralización temporal da aplicación deste, en tanto non se someta este regulamento á avaliación estratéxica ambiental prevista na Lei 21/2013, de 9 de outubro de avaliación ambiental.

7.- Teñan en conta que en consoancia co anterior estase a vulnerar unha mancha de normativa que xera indefensión para a cidadanía como:

- Directiva 2003/4/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 28 de xaneiro de 2003, relativa ao acceso do público á información ambiental e o Convenio de Aarhus de 1998 sobre o acceso á información, a participación do público e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente, que garanten o acceso público a información ambiental que obre en poder das autoridades públicas ou doutras entidades no seu nome, tanto cando se lles solicite como mediante divulgación activa.
- Decisión 2005/370/CE do Consello, do 17 de febreiro de 2005 sobre a celebración, en nome da Comunidade Europea, do Convenio sobre o acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente (DO L 124 de 17.5.2005, pp. 1-3)
- Regulamento (CE) nº. 1367/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de setembro de 2006, relativo á aplicación, ás institucións e aos organismos comunitarios, das disposicións do Convenio de Aarhus sobre o acceso á información, a participación do público na toma de decisións e o acceso á xustiza en materia de medio ambiente (DO L 264 de 25.9.2006, pp. 13-19)
- Decreto 127/2008, do 5 de xuño, polo que se desenvolve o réxime xurídico dos humidais protexidos e se crea o Inventario de humidais de Galicia.

- Lei 7/2012, de 28 de xuño de Montes de Galicia.

8.- Que por parte do Consello da Cultura Galega, máximo órgano asesor da Xunta de Galicia en materia de cultura, se informe sobre a compatibilidade do proxecto do parque eólico Solpor e os demais parques xa instalados ou en tramitación existentes ou previstos para a mesma área xeográfica cos valores culturais, paisaxísticos e ambientais da área de afección.

9.- Que por parte da Dirección Xeral de Defensa do Monte da Consellería de Medio Rural da Xunta de Galicia e á luz da exposición de motivos e o artigo 5 da Lei 7/2012, de 28 de xuño se informe sobre a prevalencia do uso forestal sobre o uso eólico e a incompatibilidade deste, dentro da superficie afectada polo proxecto do parque eólico Solpor, en tanto en canto como ben di a exposición de motivos da referida lei, o monte galego é unha fonte de riqueza que xera emprego estable, descarboniza a economía, cumpre co protocolo de Kioto e realiza unha contribución importante ao PIB galego (artigo 5 da Lei de Montes de Galicia).

10.- Que por parte da Dirección Xeral de Gandaría, Agricultura e Industrias Agroalimentarias da Consellería de Medio Rural da Xunta de Galicia se informe sobre a prevalencia do uso agro -gandeiro sobre o uso eólico e a incompatibilidade deste, dentro da superficie afectada polo proxecto do parque eólico Solpor, en tanto en canto o sector agro –gandeira dinamiza o mundo rural, xera emprego estable e realiza unha contribución importante ao PIB galego.

11.- Ao abeiro do Convenio Europeo da Paisaxe, en vigor o 1 de marzo de 2004, e que España ratificou o citado Convenio o 26 de novembro de 2007 (BOE de 5/02/2008), o papel do dereito non é recoñecer e protexer un valor ou unha beleza paisaxística particulares; o que o dereito debe recoñecer en primeiro lugar e, por conseguinte protexer, é un valor complexo: a necesidade de toda a cidadanía de establecer unha relación sensible co territorio, de beneficiarse desta relación e de participar na determinación das características formais dos lugares que habitan ou frecuentan. Ninguén, incluída a promotora do proxecto do parque eólico Solpor e a Xunta de Galicia, teñen dereito a emborronar a dimensión paisaxística dun territorio sen ter primeiro en conta o interese do conxunto da poboación local afectada. E o dereito á Paisaxe non pode ser determinado por un desenvolvemento económico que non ten en conta a aparencia dos territorios aos que afecta, senón que debe reflectir as verdadeiras aspiracións dos homes e mulleres que o habitan. Non se pode transformar unilateralmente por mor do interese dunha empresa as paisaxes agrarias e forestais e o medio de vida das familias en paisaxes industriais e polígonos eólicos que só benefician a empresas como é o presente caso.

Ordes, 8 de xaneiro de 2022

Asdo.- _____